

BUTLLETÍ INFORMATIU DE LA
UNIVERSITAT DE PALMA DE MALLORCA

EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA

nº 4

Decembre, 1984

SUMARI

Pàgs.

1	Editorial
2	Obertura del curs acadèmic 1984-85.
4	Trobada entre arxipèlags
5	Rasgos diferenciales
6	Estacions meteorològiques a Porto Colom i Formentor
7	D'Idonis i no Idonis
8	De los penenes y de las Universidades.nuevas, pequeñas e Insulares
10	Noticiari Reunió de Rectors
11	Fèlix Cabello
12	Primeres jornades del llibre infantil i juvenil en llengua catalana
13	Premis extraordinaris Sa Nostra
14	Departament de comptabilitat de l'escola universitària de Ciències Empresarials de la Universitat de Palma de Mallorca
15	Aula de Musica
16	Resum de les Sisenes, jornades d'història de l'educació als països catalans
17	Poetry & Sons
25	Tesis de llicenciatura i doctorals
26	Ràdio Activitat, la 1 ^a Ràdio Lliure de Mallorca
27	Publicacions de la Universitat de Palma de Mallorca
29	Publicacions rebudes
36	Anuncis per paraules

EDITORIAL

TRIVIUM I QUADRIVIUM

Una vegada més, amb el curs acadèmic, hom contempla amb més intensitat, si pot ésser, la pel·lícula de la problemàtica universitària. Cada estament universitari i el conjunt de la comunitat té els seus problemes específics. La consolidació de la Universitat, els problemes d'espai, la situació del professorat després de les idoneïtats i amb el 1987 com a any orwellià, l'elecció d'estudis, el procés universitari, conformen un ampli ventall per considerar. Els vents del nou temps bufen freds per a tothom; cal cercar un recer confortable on aixoplugar-nos i solucionar la problemàtica que ens enrevolta.

De la temàtica esmentada anteriorment, la que afecta de manera més directa els estudiants és la de l'elecció d'estudis a seguir amb tots els factors que envolten aquesta decisió: sortir a fora per estudiar i el seu seguit de problemes econòmics, d'habitatge, etc., o bé quedar a l'illa i talaiar des d'un bell principi el col.lapse possible de les sortides laborals per exercir professionalment la carrera elegida. Aquest últim problema no és que sigui específic de la UPM, encara que la insularitat el pugui accentuar.

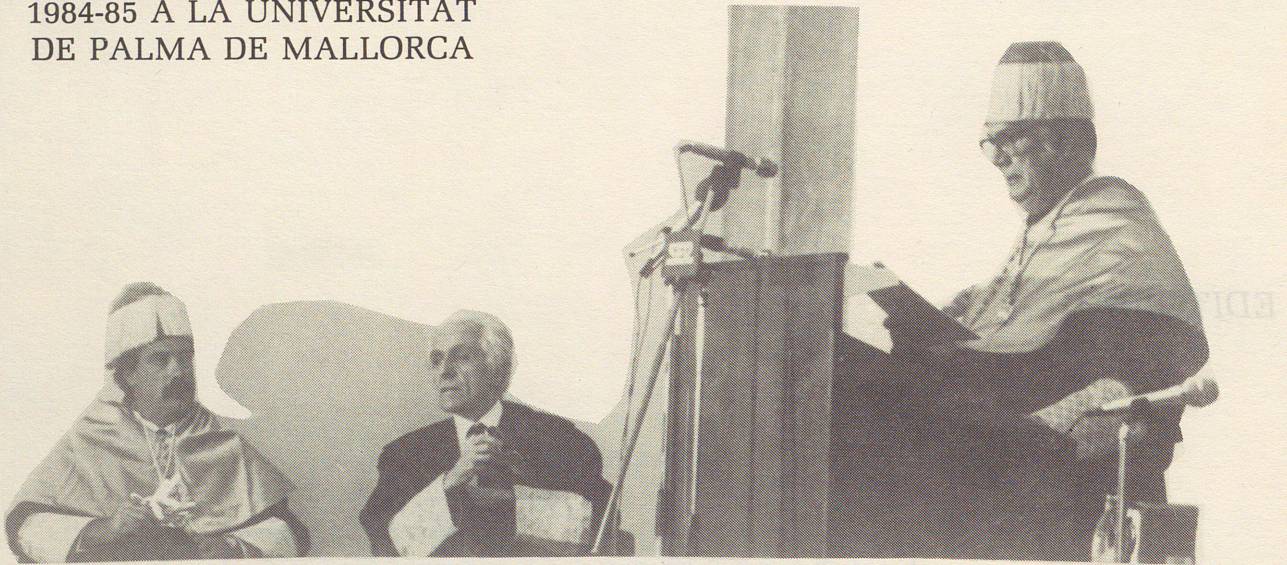
En una reunió d'Universitats europees celebrada a Bergen, totes feien referència al col.lapse i es proposaven cercar altres sortides per a les universitats que les de preparar gent estrictament per exercir una professió. Segons la majoria d'assistents, el que caldria fer és donar una formació global, ferma i profunda, que preparàs per enfrontar-se a qualsevol problemàtica. I, d'altra banda, la Universitat seria un fons de cultura que mantingués la font dels coneixements sempre rajant i a l'abast de tothom.

Per tal de resoldre i superar aquests problemes, s'està treballant en l'obertura de noves perspectives per a la nostra comunitat universitària. S'han d'aprofitar els mecanismes de la LRU i els Estatuts per aconseguir una diversificació de l'oferta. Actualment es treballa en el sentit d'aconseguir els estudis d'Informàtica i el segon cicle d'Empresarials, i s'han començat les converses per establir els de Turisme. I per preparar-nos per als temps lingüístics que vénen, o que ja són aquí, el Consell Britànic, a l'empara de la Universitat, començarà l'ensenyament de l'anglès. El ventall de possibilitats d'estudis, com veim, es va obrint. I per altra banda, per via de conveni, el primer curs de carreres com Enginyeria, Farmàcia, Matemàtica, es pot fer a Palma, cosa que suposa evidents avantatges econòmics per als estudiants.

Però cal anar més enfora; hem d'aconseguir rompre la concepció actual de les carreres com un element que ofega més que ajuda a donar una preparació cultural i professional a aquelles persones que volen sortir dels marges estrictes dels estudis actuals. Serà convenient que amb el conjunt d'assignatures que els oferirà la Universitat puguin muntar uns currículums que, degudament supervisats, els donin la possibilitat d'optar a nous títols que la Universitat reconeixerà. Així seria molt més fàcil i ràpida l'adaptació dels nous estudis a les noves necessitats de la societat. Seria una manera d'apropar Universitat i Societat, a fi que no fos com quasi sempre, que la societat i les seves necessitats vagin uns quants anys de llum per davant del que pot oferir la Universitat, a causa dels anquilosaments burocràtics d'un monstre ben poc dinàmic.

Si no ens adaptam als nous temps, sembla que no caldrà demanar, com el cantautor famós, que ens aturin la terra per poder-ne baixar. La força centrífuga ens tirarà a l'espai.

OBERTURA DEL CURS ACADÈMIC 1984-85 A LA UNIVERSITAT DE PALMA DE MALLORCA

El propassat 15 d'octubre, a les dotze, tingué lloc, a la sala d'actes de la Facultat de Filosofia i Lletres, la inauguració del curs acadèmic 1984-85.

Presidí l'acte la Secretària d'Estat d'Universitats i Investigació, la qual acompanyaven el rector de la Universitat de Palma, Nadal Batle, el rector de la Universitat del País Basc, Gregorio Monreal, el vice-rector d'Ordenació Acadèmica, Ernest Belenquer, i el secretari general, Alejandro Onsaló. Ocuparen llocs destacats el president de la Comunitat Autònoma, Gabriel Cañellas, el president del Consell Insular de Mallorca, Jeroni Albertí, el delegat del Govern, Carlos Martín, el president del Parlament, Antoni Cirerol, i el tinent de batle de Cultura, Colau Llaneras.

Al començament de la cerimònia el secretari general, Alejandro Onsaló, llegí la memòria-balanç de les activitats acadèmiques més destacades que es realitzaren durant el curs anterior.

A continuació el Rector de la Universitat imposà la medalla simbòlica de mestria als set nous doctors. Tot seguit el president de la Caixa d'Estalvis de Balears, senyor Josep Zaforteza, féu entrega dels premis extraordinaris de llicenciatura 1983-84 concedits per Sa Nostra.

Ací arribà el moment més solemne i esperat d'aquesta inauguració del curs: el nomenament del professor Manuel Tuñón de Lara com a doctor *honoris causa* de la Universitat de Palma. El padrí del nou doctor fou el catedràtic i escriptor Camilo José Cela Trulock, al qual acompanyava el degà de la Facultat, Camilo José Cela Conde. El discurs d'acolliment de C.J. Cela Trulock fou un prodigi de transparència i definició de la figura de Tuñón de Lara com a modèlic historiador i amic personal, sobre-

tot en uns temps difícils. Llamentà el fet de la Comissió Gestora que el 25 d'octubre de 1980 vedà Tuñón de Lara com a catedràtic extraordinari de la Universitat illenca amb aquestes paraules: "La Universidad de Palma recupera hoy una dignidad que en ocasiones hubo de tambalearse a impulsos de error y la vacilación". I accentuà els mèrits i treballs del nou doctor, el qual qualificà com un home que malgrat tot no coneixia el rancor.

Rera el discurs el padrí i el degà anaren a cercar el nou doctorand Tuñón de Lara, el qual fou investit amb els atributs de doctor *honoris causa* pel rector Nadal Batle. La significativa abraçada entre Nadal Batle i Tuñón de Lara fou seguida per una llarga i emotiva aferrada pel coll de l'historiador i l'escriptor, amics de tota la vida.

La lliçó inaugural que pronuncià Tuñón de Lara duia per títol "Literatura e Historia social". Dissertà sobre la interconnexió entre literatura i realitat social i històrica. Defensà una metodologia que anàs més enllà de la història oficial a partir d'un nou i original concepte de la història, en què els cronistes, els escriptors, els periodistes, els qui conten dia a dia la vida, serien els conformadors, les fonts i els fonaments per a una història social de la qual ells serien els mediadors i portadors testimonials de les imatges del seu temps. El concepte de la historicitat de l'obra de l'escriptor com a font directa de coneixement quedà reflectit al llarg i l'ample de la modèlica lliçó del professor Tuñón de Lara, el qual finalitzà les seves paraules indicant que la tasca literària de C.J. Cela fou la "del novelista que rompió con su grito el orden moral que pesaba sobre España como capa de plomo".

El rector, Nadal Batle, començà el seu parla- ment subratllant el doble ritual de l'obertura de curs i la investidura com a doctor *honoris causa* del professor Tuñón de Lara. Recordà el frustrat ingrés del professor Tuñón de Lara a la Universitat de Palma accentuant que "les actuacions anteriors no són responsabilitat nostra i, d'altra banda, essent el món actual tan veloçment baratadís com és, tenen la suficient obsolescència per a declarar-les periclitades".

A continuació parlà dels estatuts de tots i per a tots: uns estatuts responsables: "Hem de fugir dels extremismes reglamentistes inoperants que petrifiquin i treguin la flexibilitat administrativa. No hem de voler tampoc que un excés de permissibilitat faci els Estatuts inútils. Voler que durin massa és condemnar-los a la inutilitat".

A continuació es congratulà i féu expressió pública d'alegria pels professors que han reeixit en les proves d'idoneïtat (25 titulars de Facultat i 18 d'Escola Universitària). Així mateix expressà el seu suport a aquells altres professors que han presentat recurs al Consell d'Universitats i també va prometre el seu esforç per donar noves oportunitats d'estabilització a partir de l'any 87 o abans als professors que, per motius molt diversos, no superaren les proves. Després de recordar que els mitjans econòmics són limitats i d'agrair el tracte especial que la Secretària d'Estat ha tengut des que al final del 82 va prendre la direcció de la Universitat, Nadal Batle assegurà que les previsions per als sous dels docents amb dedicació exclusiva recuperaran en tres anys el terreny perdut respecte a d'altres col·lectius més afavorits. Després de subratllar la duresa i la importància de la problemàtica econòmica demanà un debat rigorós i responsable.

Finalment, a títol indicatiu, assenyalà alguns dels projectes més urgents: no duplicar assignatures amb pocs estudiants, crear diplomes propis d'aquesta Universitat, oferir a la societat illenca tant els laboratoris com els especialistes en nombroses matèries i implantar nous estudis homologats.

En aquest darrer sentit indicà que la Secretària d'Estat ha donat llum verda a un projecte d'Escola Universitària d'Informàtica, especialitzada en gestió.

Nadal Batle acabà les seves paraules demanant comprensió i cità aquesta màxima d'En Spinoza: "Cell qui ha fet bé a qualcú, mogut per amor o esperança de glòria, s'entristirà si veu que aquest benefici és retret amb ànim ingràt".

Tancà l'acte la secretària d'Estat d'Universitats i Investigació Carmina Virgili amb un discurs en què començà expressant la satisfacció i emoció que sentia en presidir tant l'acte d'investidura com a doctor *honoris causa* de Manuel Tuñón de Lara com la presa de possessió dels nous professors incorporats i la imposició de medalles als estrenats doctors dins la inauguració del curs 84-85. A continuació glossà la figura de Tuñón de Lara, recordà la necessària atmosfera de llibertats que necessita el treball d'investigació, per la manca de la qual Tuñón de Lara hagué d'exiliar-se. Subratllà la importància de la càtedra de Tuñón a Pau, que es convertí en centre mític de pelegrinatge per als joves estudiosos.

Recordà emocionada com els anys setanta anava a les conferències que es feien a algun col·legi major, i que moltes vegades els actes se suspènien. Assenyalà que aquesta investidura era un signe més dels nombrosos canvis que es produeixen dins la Comunitat Universitària. Digué textualment: "Des de l'Administració s'ha legislat i treballat, i es continuarà treballant, per impulsar aquest canvi. Per aconseguir una Universitat de més qualitat docent i investigadora i, alhora, arrelada al seu context cultural i social".

Acabà les seves paraules manifestant el seu profund agraïment tant al professor Tuñón de Lara com als nous professors i doctors per les tasques que la Universitat d'ells espera i necessita.

L'acte d'obertura de curs finalitzà amb el tradicional cant del *Gaudeamus Igitur* per la Coral Universitària.

TROBADA ENTRE ARXIPÈLAGS

La passada primavera va visitar Mallorca una ambaixada de les Canàries, que va mantenir diversos contactes amb gent i Institucions de les Illes. La crònica d'aquesta trobada l'escriu, des de Gran Canària, Juan José Laforet.

En nuestro país, nos encontramos con una rica diversidad, diversidad de climas, de paisajes naturales o urbanos, de lenguas, de creencias y gustos, de estilos artísticos, etc..., pero bajo esta diversidad, que no se trata en ningún caso de anular, sino por el contrario de defender, ya que constituye una auténtica fuente de riqueza, se vislumbran afinidades, relaciones, semejanzas culturales, historias compartidas, en definitiva, una dimensión común.

El diàlego estrecho entre ambas realidades, entre lo particular y lo común de nuestras culturas, puede ayudar de forma decisiva a fomentar en todos los rincones de nuestro país la interacción entre lo antiguo y lo nuevo, entre la tradición y el progreso hacia futuros esperanzadores. De los contactos entre las diferentes culturas de nuestros pueblos es de donde surge con fuerza la grandeza de nuestra cultura y lo que ella puede ofrecer de mejor a los pueblos hermanos del mundo, en este marco, con la intención de dar cauce a la necesidad histórica, quizás ya de siglos, de ampliar el horizonte cultural entre dos zonas de nuestro país que por su condición de islas, al margen de las diferencias que su ubicación respectiva les impone, poseen un carácter común. En la tercera semana del pasado mes de mayo se trasladó desde Gran Canaria a Palma de Mallorca un colectivo cultural, integrado por artistas e intelectuales, que en esos días intentaron iniciar lo que en adelante deben ser unas relaciones culturales estables y fructíferas.

Estas jornadas culturales entre Mallorca y Canarias se clausuraron con un acto, que estuvo presentado por quien suscribe estas líneas, se abrió con una salutación a cargo del Excmo. Sr. Vicerrector de Extensión Universitaria D. Antonio Bennàssar Roig, a quien debemos agradecer todo el apoyo que nos brindó y su gran entusiasmo por esta actividad cultural, para a continuación intervenir el Excmo. Sr. D. Vicente Sánchez Araña, investido con la Gran Cruz de la Orden de Alfonso X el Sabio por su dedicación al estudio de la Historia de Canarias, que en

su lección académica se refirió a la llegada de los primeros mallorquines a Canarias allá por el siglo catorce. Así, nos expuso, que, gracias a la Bula Papal 'Coelestis Rex Regum', un mallorquín, el fraile carmelita Fray Bernardo, se convierte en el primer obispo de Canarias el 7 de noviembre de 1351. Un año después, mucho antes de la incorporación de Canarias a la corona de Castilla, que sería en 1483, frailes mallorquines establecían en Telde, Gran Canaria, la primera Sede Episcopal de las islas. Este obispado misional encauzó hacia las islas Canarias limosnas, víveres y sacerdotes desde todos los centros de apostolado de la Corona de Aragón. Le sucede el fraile franciscano mallorquín Bonnanat Tarín, que es nombrado obispo por el Papa Urbano V, el 2 de julio de 1369. Durante veinte años ejerció su ministerio y aunque no estuvo continuamente entre sus feligreses, llegó a conocer muy bien los usos, costumbres y religión de los aborígenes canarios dejando, es de suponer, constancia escrita. Si este documento se llegara a conocer en algún archivo mallorquín o catalán resultaría una aportación inapreciable para la historia de Canarias. Tras centrar su lección en los siglos catorce y quince, el Sr. Sánchez Araña terminó con un repaso a lo que han sido las relaciones hasta nuestros días y con un mensaje de amistad, entendimiento y solidaridad entre los dos archipiélagos en el futuro.

Después de tomar la palabra las primeras autoridades de Mallorca que asistieron al acto, se hizo entrega de libros canarios a la biblioteca de la universidad, así como se distinguió con una placa al Sr. Pedro Pablo Marre-ro Henning por su labor impulsora de estas jornadas canario-mallorquinas. El acto culminó con una lectura de poemas a cargo del poeta y profesor D. Sebastián Sosa Alamo y con la actuación conjunta de grupos folklóricos canarios, María Medina y el grupo Trío Bentaiga, y mallorquín, Escuela de Danza y canto, en sí un acto brillante que ya no podremos olvidar nunca, a la par que agradecer la inmejorable acogida que nos ofreció la Universidad de Palma.

Juan José Laforet Hernández
Llicenciat en Ciències de la Informació
Animador sòcio-cultural.

Rasgos Diferenciales

Desgrano una vez más el ya manido rosario de las diferencias de España con el mundo en torno. Proclamo una vez más que entiendo como falacia lo que alguien supone orgulloso axioma. Y declaro una vez más que somos los españoles quienes debemos probar a sacar nuestras propias castañas del fuego que tampoco nos es ajeno, ni anónimo, ni desconocido. Mucho me temo, ¡ay!, que tampoco ha de ser ésta la última vez que pruebe fortuna en tan desafortunada parcela de nuestra forma de ser.

Me entero, porque lo leo en la prensa, que la Audiencia de Barcelona se dispone a procesar a dos rectores de las universidades de aquella misma ciudad ante la presunción de delitos de fraude. Una noticia así, de entrada, puede tomarse a título de amarga broma siniestra: si la ola de desmoralización y de delincuencia que nos marea alcanza ya a los rectores de universidad, ¡aviados estamos los españoles! Pero si la estúpida nueva la tomamos en serio, todavía resulta peor la cosa, porque los rectores van a ser procesados ante la sospecha del cobro de tasas recaudadas de forma irregular, pero bajo la aquiescencia del Ministerio de Educación. Con los fondos obtenidos de tal manera, los rectores pagaban las horas extraordinarias del personal subalterno y conseguían acondicionar las facultades para que éstas, mal que bien, pudiesen ir tirando.

Se juntan aquí, para nuestra mantenida desgracia y nuestra mínima vergüenza, todas las condiciones capaces de explicar rápidamente el por qué España es diferente, pese a los vanos esfuerzos de ciertos españoles —entre los que quisiera incluirme— para que deje de serlo alguna vez. Supongo que no faltará quien se entere, al leer la noticia, de que una facultad universitaria española puede quedar inutilizada por falta de medios. Pues bien, ésa ni es siquiera una excepción. En España, las universidades bien dotadas, las universidades tradicionales y con solera, sufren con harta frecuencia del cruce simultáneo de unas instalaciones inadecuadas por lo vetusto y una falta de medios cotidianos para el ejercicio de la docencia y no digamos de la investigación. Los presupuestos dan, a lo mejor, para reparar muebles o para comprar reactivos o libros, pero casi nunca para ambas cosas a la vez. Las universidades mal dotadas —aludo a todas las universidades nuevas o relativamente nuevas— desconocen incluso el problema del mantenimiento, como no sea el de los propios edificios. Durante mucho tiempo se han confundido las facultades y escuelas con los meros edificios capaces, quizá a la larga, de albergarlas, siempre que se mantuvieran en pie. Es ése el primer rasgo característico y diferente, al menos diferente a las universidades que los españoles pretendemos tener como modelo cuando redactamos planes de profesorado, de investigación o de estudio.

Pero también hay muestra de originalidad en la solución: siendo así que las facultades no pueden funcionar con los medios legalmente asignados, un ministerio (no importa cuál, ni bajo qué partido en el poder) comprende rápidamente que el arreglo está no en cambiar la legalidad vigente, sino en hacer la vista gorda e incluso animar por vías ajenas al registro de entrada y salida de documentos el que se desarrolle la picaresca. Los políticos saben muy bien que las leyes, además de no servir para casi nada, son difíciles de cambiar, y a la larga tampoco merece demasiado la pena el atavío de las alforjas para el viaje.

Tampoco acaban aquí las dosis de ingenio indígena. Si un rector entra en el juego que le permite mantener, con escasa dignidad pero con cierta eficacia, sus facultades abiertas, se le procesa. Un país pragmáticamente revolucionario probablemente condecoraría a tales rectores y buscaría el habilitarles alguna cartera ministerial especialmente difícil de gestionar. Otro país racionalmente conservador intentaría cerrar universidades para dejar mejor repartido el presupuesto sobrante, y procuraría, en cualquier caso, no menear el asunto. Aquí, por el contrario, resolveremos con seguridad el problema procesando a quienes menos culpa tienen de que las cosas sean como son. Pero a renglón seguido inauguraremos otra universidad más, esta vez esparcida por toda la ancha y literaria Castilla manchega, para que la idea de la biblioteca central sea ya un imposible metafísico. Con los rectores en la cárcel, lo más probable es que los laboratorios encuentren, de repente y por artes mágicas, sus matraces de reposito y que las suscripciones a las revistas se renueven puntualmente y que los alumnos reciban una enseñanza eficaz y clara y puesta al día. Lo que España necesita, según parece colegirse de tanto despropósito, es aumentar la calidad de la población reclusa.

Como el rector de mi universidad es amigo mío, voy a permitirme darle algunos consejos de forma gratuita y apasionada. Olvídense de aliviar el presupuesto universitario, porque el que se recibe es el ideal por definición. Atienda bien la contabilidad de las partidas fungibles e inventariables. Vigile celosamente el color de las luces de los semáforos con los que se vaya encontrando. Y jamás, jamás, jamás, caiga en la tentación de imaginarse una universidad con bibliotecas surtidas, aulas suficientes y un profesorado bien pagado y competente. Hasta ahora no se ha procesado a nadie por tales causas, pero bien pudiera ser que todavía quedase por ahí y al acecho alguna ley oculta con la que se podría perseguir a quienes padecen ensueños.

CAMILO JOSÉ CELA*

* Aquest article sortí a "El País" el dia 6 d'octubre, a la secció "El asno de Buridán".

ESTACIONS METEOROLÒGIQUES A PORTO COLOM I FORMENTOR

El 27 de setembre, coincidint amb la celebració del FISAL'84, s'inaugurà de manera oficial l'estació meteorològica automàtica de Porto Colom, que és la primera que ha instal·lat la nostra Universitat a l'illa. A l'acte hi havia el president del CSIC, el rector de la Universitat, el conseller d'Educació i Cultura del Govern Autònom, el batle de Felanitx, el vice-rector d'Extensió Universitària i diversos regidors de l'Ajuntament de Felanitx.

En aquest número del "Butlletí" volem informar la comunitat universitària d'alguns antecedents interessants i algunes característiques de l'estació, així com dels objectius que es pretenen aconseguir.

La Universitat de Palma de Mallorca i l'Institut d'Investigacions Pesqueres de Barcelona del Consell Superior d'Investigacions Científiques varen firmar un acord de cooperació per dur a terme conjuntament una profunda investigació de la plataforma del mar balear, tant en el seu aspecte físic com biològic.

El Departament de Física de la Terra i el Cosmos de la Facultat de Ciències forma part de l'equip que duu a terme aquesta investigació, en estreta relació amb el Departament d'Oceanografia de l'Institut d'Investigacions Pesqueres, i una de les seves missions és la instal·lació i el manteniment de les estacions meteorològiques que amb aquest motiu s'han posat i es posaran en funcionament.

Fruit d'aquesta col·laboració, i cedides per l'Institut d'Investigacions Pesqueres, ja s'han instal·lat dues estacions meteorològiques automàtiques, marca Aanderaa, de fabricació noruega. La primera, en funcionament des de l'abril, és situada, com ja hem dit, a Porto Colom, dins el recinte del far. La segona, instal·lada per l'agost al Cap de Formentor, és situada als terrenys particulars del senyor Ignasi Rotger, el qual ha donat tot tipus de facilitats.

Aquestes estacions meteorològiques automàtiques, a intervals programats de temps, adquireixen els valors de certes variables meteorològiques, que enregistren en cinta magnètica. Les cintes, una vegada retirades, es llegeixen per mitjà d'un equip especial, i els seus valors s'introdueixen en un computador per al seu tractament posterior. En aquest moment, les estacions meteorològiques adquireixen dades de vent (direcció i velocitat), temperatura, humitat relativa, radiació solar global i pressió, si bé hi ha la intenció d'incorporar-hi altres sensors (radiació atmosfèrica, temperatura de l'aigua del mar, etc.), ja que permeten un màxim d'onze canals.

S'ha de fer constar que l'estació de Porto Colom s'alimenta per un plafó de cèl·lules solars, cosa que li dóna una autonomia il·limitada. Properament també s'equiparà la instal·lada al Cap de Formentor.

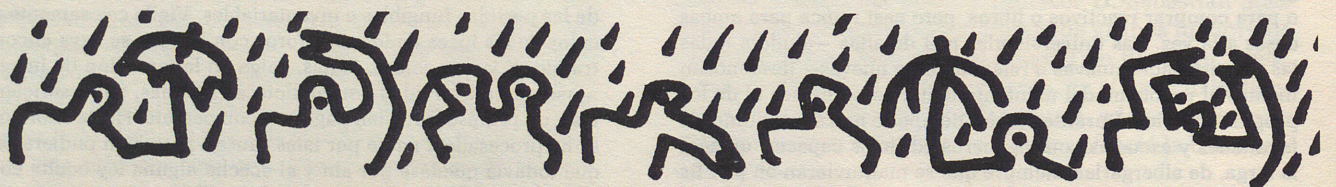
Una característica molt important d'aquestes estacions és la possibilitat d'acoblar-los una estació emissora de radiofreqüència. La instal·lació d'aquesta emissora permet la utilització en temps real dels valors de les magnituds una vegada processats a l'estació receptora. Molt prest l'estació de Porto Colom s'equiparà amb aquesta emissora, en pla experimental. El seu comportament determinarà si es destina pressupost per a la instal·lació d'emissores a les altres estacions que es vagin instal·lant.

Dins el programa conjunt de cooperació assenyalat, els valors registrats per les estacions meteorològiques automàtiques, amb els obtinguts en observatoris de l'Institut Nacional de Meteorologia —amb el centre zonal de Palma del qual es manté un estret contacte—, s'usaran per estudiar l'efecte de la circulació atmosfèrica sobre la circulació marina, així com sobre altres processos, com evaporació, transport de certes propietats, etc., que poden esser, a més d'un objectiu en si, un suport per a d'altres camps d'investigació. Malgrat tot, la utilització d'aquestes dades no es redueix als objectius ja indicats. Hi ha altres fins per als quals seran útils.

Cada dia és més clara la necessitat d'unes anàlisis detallades dels camps meteorològics, a una escala més fina que la que usualment s'ha usat. El concepte de mesoanàlisi apareix cada vegada amb més força en la meteorologia. Per a aquestes anàlisis es fa imprescindible una densitat d'observacions molt superior a la que es necessita per a les anàlisis a escala sinòptica. Doncs bé, aquestes estacions meteorològiques automàtiques, instal·lades en llocs on, generalment, no hi pot haver un observador de manera continuada, ens permetran d'augmentar la xarxa de dades per poder estudiar la circulació a escala fina sobre l'arxipèlag balear, així com fenòmens a mesoescala.

Si bé la freqüència de mostreig no és l'adequada, per l'escala de temps en què es produeix el fenomen, també s'haurà de tenir en compte en un altre camp d'investigació del Departament, com és el de les tristament cèlebres rissagues.

Sergio Alonso

D'IDONIS I NO IDONIS

La vida universitària, aquest estiu passat, ha estat marcada per les proves d'idoneïtat. El Ministeri d'Educació i Ciència decidí enfrontar-se amb el problema dels professors no numeraris, un elevat nombre de professors dins el col·lectiu universitari que no tenia resolt els seus problemes laborals. El Ministeri se decidí pel funcionariat, a transformar el màxim nombre de professors en funcionaris mitjançant les proves d'idoneïtat que eren anunciades a la LRU. Aquestes proves afectaren nou mil professors i se suposava que una majoria veuria premiada la seva llarga espera no numerària amb el lloer del funcionariat...

Però els resultats de les idoneïtats sembla que no han estat tan bons com se pensava. Dels nou mil professors presentats, n'han aprovat sis mil, per tant en queden tres mil que no han superat la prova: són els anomenats no idonis, que a sobre de no haver passat la prova porten aquest nom d'innegables connotacions desqualificadores.

En el quadre adjunt hi ha els resultats de la UPM; hi ha satisfacció general per tots aquells que són idonis, els quals felicitem efusivament. Desitjam que els que ara n'han quedat fora trobin en el nou decret sobre cobriment de places de professors numeraris que ha anunciat el Ministeri el camí per regular de la millor manera la seva situació laboral.

LES IDONEÏTATS A LA UPM

	Presentats	Idonis	No idonis	Professors amb més de tres sisos	% pendents recurs	% idonis	% no idonis
<i>Facultats</i>							
Filosofia i Lletres	15	10	5	—	—	66,67	33,33
Ciències	21	7	11	3	14,29	33,33	52,38
Dret	10	8	1	1	10	80	10
<i>Escoles</i>							
Magisteri	20	17	3	—	—	85	15
Empresarials	9	1	8	—	—	11,11	88,89
TOTALS	75	43	28	4	5,34	57,33	37,33

Juntes de Govern

10.7.84

— S'aprova la sol·licitud d'implantació d'un bloc d'estudis: "Diplomat en Informàtica" i "Segon cicle de Ciències Econòmiques, especialitat Ciències Empresarials".

13.7.84

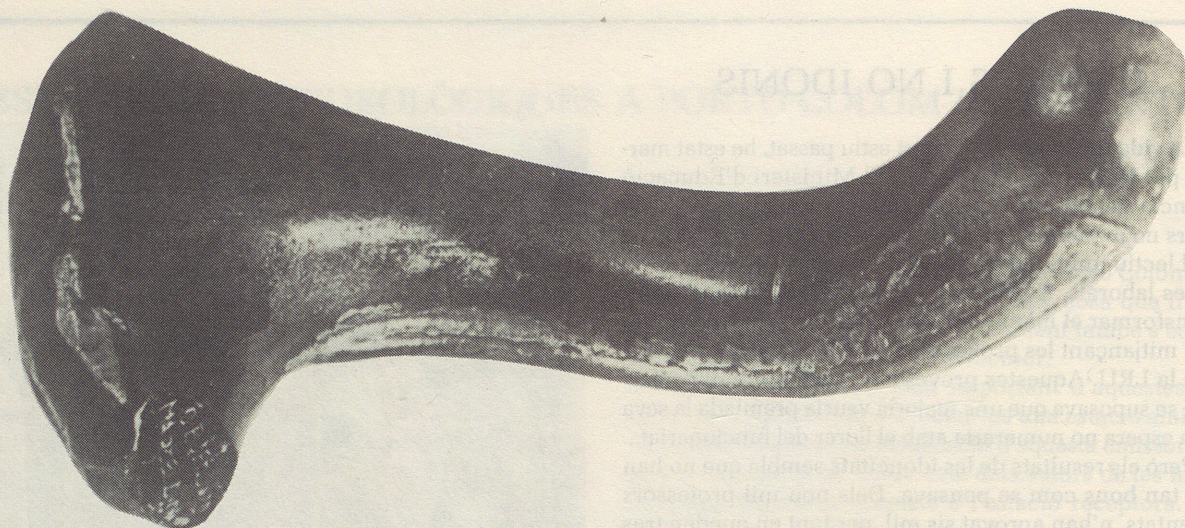
— A la Junta de Govern comptàrem amb la presència del director general de Política Científica, Sr. Emilio Lamo de Espinosa. Informà sobre els projectes del Ministeri respecte a la Universitat. La informació sobre la reunió ja es va distribuir.

28.9.84

— El Rector informà de la reunió entre el Consell de Rectors i el president del Govern Central.

— Anàlisi dels reials decrets que prepara el Govern entorn a la problemàtica del professorat.

DE LOS PENENES Y DE LAS UNIVERSIDADES NUEVAS, PEQUEÑAS E INSULARES: CRÓNICA DE UNA MUERTE

Durante los últimos años, y salvo muy contadas excepciones, la Universidad española ha sobrevivido en un estado de inercia y desconcierto, contemplando fascinada el desarrollo del acontecer político del país, en cuya vorágine se veía alegremente lanzada como pelota de tenis, de promesa en promesa, de solución en solución, de milagro en milagro, mientras una peligrosa conciencia de mercancía devaluada se iba incubando en el seno de los distintos grupos que componen la comunidad universitaria. En ese toma y daca de las esperanzas y las desilusiones, se sucedían los anteproyectos y proyectos de reforma, sin que en ningún caso la Universidad se decidiera a jugar un papel protagonista o especialmente activo en una partida en la que le iba su futuro y su misma razón de ser. Cuando, arrastrada por las circunstancias, mendigó en el último minuto una participación, se vio al fin aceptada —y lo aceptó con resignación— como convidada de piedra, es decir, fue “consultada”. De esa “consulta” a propósito del último y definitivo proyecto de “Ley de Autonomía Universitaria” cuentan que se llegó a aceptar algún leve retoque morfosintáctico en el texto de lo que muy pronto sería la “Ley de Reforma Universitaria” (entre paréntesis: reconocamos la honestidad de quienes cambiaron el término “autonomía” por el de “reforma”, para una mejor adecuación de forma y contenido). Ni siquiera se descendió a modificar alguno de los escasos puntos, como el referente a la composición del Consejo Económico y Social, en el que coincidían prácticamente todos los estamentos de todas las universidades españolas. Hubo, reconocámoslo, algún conato de resistencia en el común oasis de pasividad a que hemos aludido, pero el organismo enfermo no pudo o no supo resistir cuando, al fin, quiso hacerlo.

Al inmovilismo tradicional de determinados sectores universitarios vino a añadirse, tras la desmovilización de un alumnado en tiempos especialmente combativo, el

ANUNCIADA Y DE UNA RESURRECCIÓN POSIBLE.

abandono también de los “últimos de Filipinas”: los PENENES. Unos, por abandono, en ocasiones llevado hasta sus últimas consecuencias; otros, por asimilación y ascenso; otros, por cansancio; otros, por el instantáneo deslumbramiento de unas vagas promesas de integración fácil y rápida; otros, en fin, por descontento. A la esperanza despertada por el anuncio de pruebas de carácter restringido que hubieran debido suponer el comienzo del fin de la injusta situación laboral de los penenes, sucedió rápidamente el desencanto de las “idoneidades”, tanto por los términos en que se hizo la convocatoria como posteriormente por los resultados de las mismas. Pocos fueron, en efecto, los llamados; menos aún los escogidos; los más, ni siquiera pudieron optar a la tan deseada y prometida redención.

Y aquí estamos. Así estamos. Con los mismos problemas económicos, multiplicados por una inflación que nos afecta de manera especialísima y agravados por el olvido de una administración que comparativamente nos degrada al último peldaño del escalafón educativo. Con los mismos problemas de estabilidad laboral, agudizados por la amenaza cada vez más próxima de la fecha apocalíptica: 1987.

De dichos problemas —tanto de los derivados de los resultados de las pruebas de idoneidad como de los más generales referidos al problema de los salarios y de la inestabilidad laboral— y de las reivindicaciones que en torno a ellos se plantean, podrá el curioso lector tener un panorama actualizado en los diversos documentos que se adjuntan. Conviene, sin embargo, señalar que, si bien problemas y reivindicaciones son comunes a los profesores no numerarios de todas las universidades españolas, en el caso de las universidades pequeñas y de reciente creación la situación es aún más grave, y que esa gravedad se acentúa todavía más, si cabe, cuando se le acumula el factor negativo de la insularidad.

DUCHAMP
Objet-Dard
1951 (Nova York)

Algunos ejemplos:

1) El profesorado debe impartir, generalmente, un mayor número de horas de clase, y realizar, además, toda clase de trabajos complementarios —desde tareas administrativas y burocráticas, hasta trabajos manuales de acondicionamiento y conservación de edificios y enseres— lo que significa una clara desventaja en relación con compañeros de otras universidades en cuanto a posibilidades de investigación.

2) Los presupuestos, ya de por sí raquíticos, dedicados a la investigación o a la formación y promoción del profesorado —adquisición de material, asistencia a congresos y reuniones científicas, organización de congresos y conferencias, contactos con profesores de otras universidades, publicaciones, etc.— se ven extraordinariamente dificultados por el hecho condicionante de la insularidad, que multiplica los costes y las dificultades hasta extremos de ficción kafkiana, como cualquier profesor —numerario o no— de nuestra Universidad puede atestiguar con un sinnúmero de anécdotas tan pintorescas como dolorosas.

3) El nivel salarial del profesorado universitario, ínfimo en el caso de los PNN e insuficiente en todos, disminuye aún más comparativamente si tenemos en cuenta la diferencia del nivel de vida de las Baleares con el de otras geografías más o menos próximas.

4) De igual manera, y por lo que se refiere al problema de la inseguridad laboral, también nuestro caso es grave entre los desahuciados, pues pende sobre nosotros la espada damocliana del criterio rentabilizador-reconversor del MEC, concretado en disposiciones legales como, por ejemplo:

a) El decreto que regulará el número de alumnos necesario por asignatura impartida, número que, se dice, será de unos 100 alumnos por asignatura de primer ciclo y de 65 en el segundo ciclo (60 y 30, respectivamente, en el caso de las denominadas “facultades experimentales”: otra desafortunada fórmula discriminatoria, producto de una curiosa mentalidad científica residual de cuño paleo-positivista).

b) El decreto que prevé un número mínimo de profesores a tiempo completo por Departamento (se habla de unos 12), lo que puede llevar al “ayuntamiento”, según criterios de “afinidad”, de actuales Departamentos que tienen perfectamente definida su área de investigación y

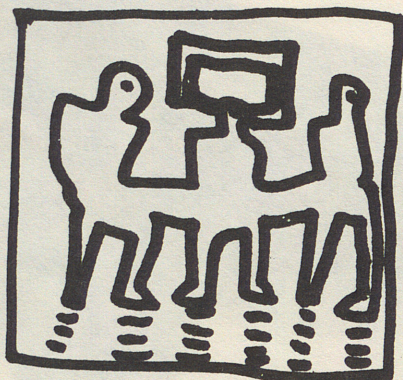
docencia, en clara contradicción con la filosofía —consagrada por la LRU— que tradicionalmente venía entendiendo el Departamento como una “unidad mínima de docencia e investigación”.

Por no hablar de rumores como los que, desde la óptica de una rentabilidad política y de una desviación de cualquier posible foco de conflictividad, hablan de proyectos de traslados de profesores desde las grandes universidades a las pequeñas, etc.

Resumiendo: PNNs mal pagados y amenazados de reconversión, saturados de actividades docentes y otras de dudosa calificación, semi-imposibilitados de realizar tareas investigadoras, alejados de toda posibilidad de formación y promoción + universidades pequeñas, de reciente creación y rodeadas —en todos los sentidos— de agua por todas partes = inestabilidad síquica y miseria física individual, docencia precaria, investigación nula o casi, enrarecida atmósfera en las relaciones humanas y académicas dentro de la propia Universidad (y fuera de ella), degradación progresiva, en fin, de la comunidad universitaria y de sus tareas específicas... Añádase: desinformación por parte del resto de la sociedad, que cristaliza en un creciente rechazo, en un desinterés casi absoluto o en ataques periódicos cargados de una irresponsable ironía... lo que, a su vez, revierte a la comunidad universitaria enrareciendo aún más la ya insoportable atmósfera a que antes nos referíamos.

¿Pesimismo, visión derrotista rozando a veces el escepticismo? Quizás... Que el resto de mis compañeros PNN, y todos los otros estamentos de la comunidad universitaria, ofrezcan su visión particular, individual o sectorial. Puede ser el primer paso para empezar a situarnos, para volver a situarnos. Y no olvidemos que el Claustro y los Estatutos están (¿están?) a la vuelta de la esquina. Aunque, justo es decirlo, si es responsabilidad nuestra apuntar los problemas y exigir las pertinentes medidas para solucionarlos, esa solución no está en nuestras manos: la solución —y la responsabilidad de saberla aplicar o no, y de saber hacerlo a tiempo, es decir, ahora mismo—, la tienen el Gobierno central, el Gobierno de la Comunidad Autónoma, los Consells insulares, los ayuntamientos, las entidades financieras y de crédito, el empresariado, los medios de comunicación, la sociedad toda de las islas.

Perfecto-E. Cuadrado

NOTICIARI

REUNIÓ DE RECTORS

El passat 31 d'octubre a Barcelona va tenir lloc la I Reunió de Rectors d'Universitats emplaçades en les terres de llengua catalana. Hi assistiren els rectors de: Barcelona: Dr. Badia; Autònoma-Barcelona: Dr. Serra; Literària-València: Dr. Lapiedra, i Palma: Dr. Batle.

CELEBRACION DEL CURSILLO "QUIMICA AGRICOLA EN RELACION CON LA FERTILIZACION MINERAL"

El Departamento de Química Inorgánica de la Universidad de Palma de Mallorca organizó en el pasado mes de mayo, los días 25-31 de dicho mes, el mencionado cursillo, en colaboración con el Consejo Superior de Investigaciones Científicas y S.A. CROS.

La organización se decidió para hacer realidad auténtica la unión de la labor docente y creadora de la Universidad con la investigación oficial y la industria privada. La finalidad del cursillo fue el dar a los participantes en él un primer conocimiento de cómo la Agricultura Moderna puede contribuir, con sus avances, a paliar el problema de la carencia de alimentos en el mundo, considerando la gran importancia que la Fertilización Mineral tiene en la Química Agrícola.

S'hi preparà un document conjunt sobre les Universitats i la llengua catalana, el qual es donarà a conèixer pròximament. Es va estudiar, així mateix, una lletra dirigida als consellers d'Educació de les Comunitats Autònomes en què estan emplaçades les Universitats d'expressió catalana, en la qual se'ls sol·licita que prenguin les mesures oportunes perquè dins l'ensenyament no universitari la parla comuna tenguí el mateix nom, i no com ara, que s'anomena català, valencià i modalitat balear. Això tendria avantatges administratius, a l'hora dels trasllats de professors i, evidentment, científics.

Finalment es va estudiar la carta del cap de departament de català de la Universitat de València en la qual denuncia l'actitud de la Conferència Episcopal Espanyola, que aprovà una versió dels Quatre Evangelis plena de vulgarismes, dialectismes i barbarismes en la llengua —valenciana— utilitzada. Naturalment!, la crítica no fa referència al contingut. Per això ja se sap que l'església té doctors.

El Departamento de Química Inorgánica contó, para impartir este cursillo, con la colaboración del Dr. D. Valentín Hernando, profesor de Investigación del Instituto de Edafología y Biología Vegetal, del C.S.I.C. (Madrid), y del Sr. D. Pedro José Gorrindo, subdirector del Centro de Investigación de S.A. CROS (Barcelona). Las relaciones entre el suelo y la planta, los factores que influyen en la fertilidad del suelo, y el papel que juegan los diversos nutrientes de las plantas, fueron doctamente tratados por el Sr. Hernando, del C.S.I.C. La industria de los fertilizantes minerales (una industria fundamental dentro de la Química Inorgánica), con una amplia descripción de qué tipos de fertilizantes se usan y de las diversas tecnologías con que se fabrican, así como las tendencias de futuro que se trazan a esta industria, fue brillantemente explicada por el Sr. Gorrindo, de S.A. CROS, empresa puntera en fertilizantes y en otros sectores.

El cursillo tuvo un éxito rotundo por la importancia y actualidad de los temas tratados, por la amena forma de exposición que de ellos se hizo, y por el interés con que fueron seguidas todas las charlas por los asistentes. Los inscritos a este cursillo fueron 64 alumnos de Ciencias y 25 titulados superiores, con asistencia masiva los cinco días del cursillo. Hay que felicitarse porque nuestra Universidad haya sido punto de encuentro de Universidad-Ciencia-Empresa, habiéndose logrado esta colaboración de estos sectores sociales que tanta influencia pueden tener en el desarrollo científico-técnico-económico de nuestra sociedad.

Palma de Mallorca 24 de octubre de 1984

Fdo. Profesora Elba Contreras Viguria
Jefe del Dpto. (en funciones) de Q. Inorgánica

FÈLIX CABELLO

Ja han passat unes quantes setmanes des de la mort de Fèlix. L'immens dolor que ens produí la seva mort va minvant a poc a poc. Però en el seu lloc encara trobam una sensació més angoixosa, de soledat i de buit.

Fèlix fou abans que tot un amic; el nostre millor amic. La seva amistat anava més enllà de la seva posició com a director del nostre laboratori. La seva companyia i el seu consell eren una cosa tan habitual que només ara podem apreciar en el seu just valor.

Però també fou el nostre mestre, el nostre estímul. En condicions heroiques, s'ocupà fins al darrer dia de la nostra feina, que també era la seva. Ni tan sols fent ell personalment les tasques del laboratori hauria pogut conèixer més detalls de la nostra feina diària. La manca del consell continu i sempre oportú és un altre dels buits amb què ara ens hem d'enfrontar. Quan començam a treballar, cada matí, sabem que les coses ja no seran mai més com abans. Recordam la nostra darrera conversació, per telèfon, el mateix dia de la seva mort: "Marxa tot?, em necessitau per a res?". Ara podem contestar: "Sí, Fèlix, tot marxa, però és perquè hem tengut el millor dels mestres; per a nosaltres és fàcil, ens basta seguir el teu exemple".

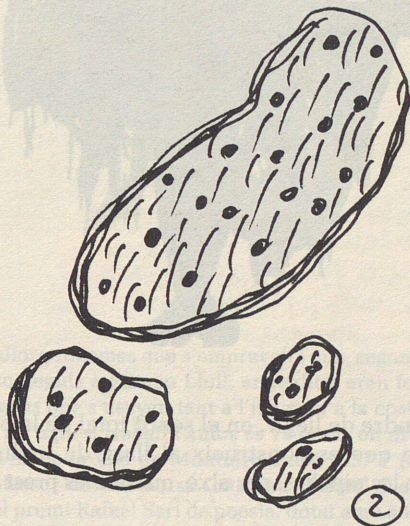
Fèlix: eres el millor. Ara ja no necessites fer els esforços que feies per resistir la hipoglucèmia i mantenir-te dret durant la classe, o per memoritzar els centenars de dades des de la teva cassette, el so de la qual ara trobam tant a faltar. Ja no necessites cercar a les palpentes com feies per evitar d'interrompre'ns quan necessitaves qualche cosa; mai no ens vares demanar res. Nosaltres, en canvi, t'ho vàrem exigir tot, i tu encara ens vares donar més: vares deixar la teva vida. Fèlix: ara que ja descansas, arriba el nostre agraïment. Arriba tard, però volem fer-ho saber: gràcies, Fèlix.

A finals de l'octubre proppassat una notícia corria com un llamp entre la comunitat universitària: Fèlix Cabello, professor de Biologia Cel·lular, la tarda del 26 havia patit una hemorràgia cerebral i estava internat a l'UVI de Son Dureta esperant l'últim trànsit. El matí del 27, en una improvisada reunió entre amics, familiars, autoritats acadèmiques i el metge que l'atenia, es confirmava aquest fatal diagnòstic. Just calia esperar.

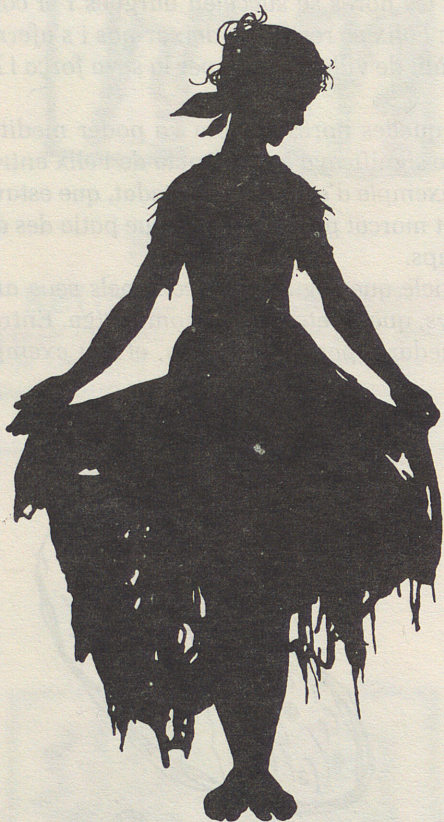
Però les hores se succeïen llargues i el cos jove de l'amic Fèlix es resistia a deixar-nos i s'aferrava a l'últim hàbit de vida facilitat per la seva força i la medicina.

En aquelles hores tothom va poder meditar sobre el que significava la presència de Fèlix entre nosaltres, l'exemple d'esforç i honestat, que estava terriblement marcat per la malaltia que patia des de feia molt temps.

L'article que segueix és escrit pels seus amics i companys, que li reten el seu homenatge. Entre nosaltres quedarà, per sempre més, el seu exemple.

PRIMERES JORNADES DEL LLIBRE INFANTIL
I JUVENIL EN LLENGUA CATALANA
(14 i 15 de desembre del 1984)

Aprendre de llegir, en el sentit total de la paraula, és una tasca que es construeix al llarg de molts anys de cremar-se les pipelles, per això, quant més prest es comenci millor.

Si, a aquesta dificultat de *saber llegir*, hi afegim fer-ho en català, el risc torna més gran. A partir de l'any 1939, amb la derrota de la Segona República, s'inicia un trencament cultural i social que fer de ple la llengua i la cultura catalanes. També el llibre infantil i juvenil en sofreix conseqüències i prohibicions. És esbandida la, ja brillant, tradició d'escriptors, traductors, il·lustradors, editors, biblioteques, institucions, que es dedicaven a promoure la lectura i a treballar per als infants, sabedors tots que un poble sense llibres en la seva llengua a l'abast dels seus nins i nines seria un poble eixorc i bord (1).

Afortunadament, quasi sempre, "després d'una maror sol venir una bonança", com diu la cançó. I a partir de mitjan anys seixanta s'inicia una recuperació del llibre per a infants en llengua catalana.

Hem arribat als anys vuitanta, i el llibre infantil i juvenil en català continua existint i creixent. És arribada l'hora a Mallorca d'analitzar-ne la situació en què es troba, cap on va i els usos que se'n poden fer.

De tot aquest conjunt de preocupacions, afanys, il·lusions, treballs i dissenys, surt la iniciativa, per part de membres dels Departaments de Pedagogia (Facultat i Escola de Magisteri) de la nostra Universitat, d'organitzar unes *Primeres Jornades del Llibre Infantil i Juvenil en llengua catalana*, que tendran lloc durant els dies 14 i 15 de desembre d'aquest any a Palma.

Hi haurà dues conferències, una el divendres a les 18.30 hores sobre "Les tendències actuals de la literatura infantil catalana", per Francesc Cubells, i l'altra el dissabte, a les 11 hores, sobre "Els poders de la imaginació", per Gabriel Janer Manila.

També es faran tres taules rodones, per tractar d'aspectes del llibre infantil:

- *El llibre infantil a l'escola*, coordinada per Ramon Bassa.
- *El llibre infantil en llengua catalana i les Institucions*, coordinada per Damià Pons i Pons.
- *La dinamització del llibre*, amb la participació de Pep Duran i altres llibreters/eres de Mallorca.

Assenyalem també la mostra de llibres infantils i juvenils en català (2), que pretén donar a conèixer un repertori de publicacions, no exhaustiu però sí de les principals obres de més qualitat, així com les Maletes Viatgeres que ha muntat la CENC (Comissió per a l'Ensenyament i Normalització del Català) per tal d'oferir un servei de préstec a aquelles escoles interessades a conèixer de prop els llibres per a infants en català i gaudir-ne.

Esperem que el màxim d'ensenyants dels diferents nivells del Sistema Escolar, així com pares, bibliotecaris/àries, estudiants de mestre i de Pedagogia, responsables d'organismes i institucions culturals, i interessats en la temàtica, passin aquests dies per la Sala d'Actes de la Caixa, a les Avingudes, i participin activament en aquestes Jornades.

Per acabar d'arrodonir aquestes Jornades, la revista "Lluc" hi col·labora amb l'edició d'un número monogràfic dels mesos de novembre-desembre dedicat al llibre infantil, que es presentarà a l'acte d'inauguració.

Esperem que d'aquí surtin profitoses propostes i activitats que comptin amb l'ajuda, la iniciativa o el suport de totes les nostres Institucions amb voluntat de fer cultura i dinamitzar el llibre en català. Tots hi sortirem guanyant.

Palma, a començament d'un novembre d'un 1984, any orwellià.

Ramon BASSA

(1) Els interessats per més detalls, vegeu el fascicle núm. 25 de la *Història de la Literatura Catalana*, dedicat a "La literatura infantil i juvenil", escrit per Teresa Rovira. Barcelona: Edicions 62/Orbis, 1984.

(2) Vegeu els opuscles de les anteriors exposicions muntades per l'Obra Cultural Balear: "Exposició de llibres infantils", Palma: OCB, 1980, i "2ª Exposició de llibre infantil. 1ª Mostra d'il·lustradors", Palma: OCB, 1981, 15 p.

PREMIS EXTRAORDINARIS SA NOSTRA

La Caixa de Balears "Sa Nostra" el curs passat va instituir un premi extraordinari de fi de carrera per als llicenciats i diplomats de la UPM. En total es distribuï un milió quatre-cents mil pessetes en premis, guanyats per titulats del curs 1982-83:

Facultat de Filosofia i Lletres: *Secció de Filologia*: Aina Patrícia Llobera i Carles F. Balle Blanes; *Secció d'Història*: Joan C. Sastre Barceló.

Facultat de Dret: Miquel Capellà Moyà i Andreu Ribas Maura.

Facultat de Ciències: *Secció de Químiques*: Pau Balles-ter Balaguer i Llàtzer Cremades Oliver; *Secció de Biologia*: Eduardo Cózar Chillerón i Magdalena Gianotti Bauzà.

Escola Universitària de Formació del Professorat d'EGB: Magdalena Lladó Ferrer i Margalida Castro Valdomar.

Escola Universitària d'Estudis Empresarials: Joan Josep Torres Marí i Antonio Mendoza Cabrera.

PLUJA DE PREMIS

L'inici de curs ha estat fructuós dins la Universitat en matèria de premis, literaris i d'investigació. Un grapat dels nostres professors han vist recompensats els seus treballs a diversos indrets dels Països Catalans.

Un dels premis Baldiri Reixach, dotat amb 100.000 Ptes., fou per a un grup de professors i mestres de Mallorca, format per Antoni Artigues i Ramon Bassa de l'Escola Universitària de Formació del Professorat d'EGB; M. Immaculada Pastor, de l'ICE, i mestres de diversos centres privats i públics de l'illa: Jaume Bonet, Miquel Cabot, Ramon Díaz i Jaume Lladonet. El grup d'autors varen treballar sota l'aixopluc de l'ICE.

L'obra amb la qual concursaven és una presentació de programacions i materials didàctics per a l'ensenyament de la llengua catalana al cicle inicial 2. Del conjunt de programacions preparades, podem destacar temes com: "Viatges i mitjans de transport", "Comença a fer fred", "Feines del camp a la tardor", "Nadal: torrons i juguetes", etc. Aquests materials s'han experimentat a les escoles de Campos, Deià, Mata de Jonc, Rafal Vell i Pare Manjón.

A l'illa de Sardenya, a l'Alguer, a les setzenes Festes Populares de Cultura Pompeu Fabra, foren premiats dos professors dels departaments de Català de la Facultat de Filosofia i Lletres: Joan Miralles i Manuel Claudi Santos.

El primer va obtenir el IV premi Sanchis Guarnier a la unitat de la llengua catalana, dotat amb 250.000 Ptes., per la seva obra *Un llibre de Cort mallorquí del segle XV*, editat per l'Editorial Moll. L'obra és una anàlisi lingüística —la primera— del català que es parlava a Mallorca durant el segle XIV. Joan Miralles dedueix

que els mallorquinismes que s'empraven i que, segons alguns filòlegs, eren deguts a Ramon Llull, en realitat eren formes catalanes antigues que s'usaven tant a l'illa com a la costa del Principat. Per fer aquest treball l'autor es va basar en diverses causes criminals de la vila de Montuïri, entre 1357 i 1360.

El professor de Literatura Catalana Manuel Claudi Santos obtingué el premi Rafael Sari de poesia, dotat amb 500.000 lires, per l'obra *Les cambres vora la pluja*.

I encara més, a l'Alguer: Miquel López Crespí hi guanyà el seu enèsim premi, el de narrativa, amb l'obra *El canvi*.

Per acabar aquesta relació de guardons, el que ha aconseguit Gabriel Janer Manila: el premi Sant Joan de novel·la catalana, instituït per la Caixa d'Estalvis de Sabadell i dotat amb un milió de pessetes. L'obra duu per títol *Els rius de Babilònia*.

En una entrevista apareguda a la premsa local l'autor diu que l'obra "és un poema d'amor dedicat a Mallorca, escrit amb tendresa i sàtira". Les notes de premsa, referint-se a l'argument, diuen que l'obra tracta d'una al·lota malalta que rememora la seva vida familiar i les seves relacions amb un home casat. L'autor penetra en el món interior de l'enamorada i en el món social en què es mouen els personatges. Dit això, veim que no és prou per conèixer l'obra i que serà convenient llegir-la quan es publiqui. I si aquest altre premi d'en Janer Manila fos poc, fa molt poc temps que ha publicat una nova novel·la: *Angeli musicanti*, a Edicions 62.

Acabada la llarga relació de premiats, només cal felicitar-los efusivament a tots i desitjar que continuïn produint obres i treballs.

DEPARTAMENT DE COMPTABILITAT DE L'ESCOLA UNIVERSITARIA
DE CIÈNCIES EMPRESARIALS DE LA UNIVERSITAT DE PALMA DE MALLORCA

14 Al Departament de Comptabilitat de l'Escola Universitària de Ciències Empresarials de Palma de Mallorca hi ha integrades les següents assignatures:

— *Introducció a la Comptabilitat*, al primer curs, que comprèn la Comptabilitat General en els seus diferents sistemes d'aplicació; llibres oficials per al seu desenvolupament; balanços i inventaris i, en general, l'aplicació dels plans de comptes i tota la problemàtica resultant de llur aplicació.

— *Comptabilitat Financera i de Societats*, al segon curs. Estudia l'aspecte subjectiu de l'empresa, partint de la Comptabilitat externa o financera, per analitzar els fets comptables que es poden plantejar a conseqüència del subjecte —persona física o jurídica— propietari del negoci.

Es dedica una atenció especial a l'estudi de tota la casuística comptable relativa a la Societat Anònima, sense oblidar els diferents tipus de societat, des del moment de la seva creació, amb l'emissió i subscripció d'accions; aportacions dineràries i no dineràries; bons de fundador; ampliacions de capital i emissió d'emprèstits; distribució de resultats; reserves, etc.

— *Comptabilitat de Costos*, al tercer curs, encaminada a desenvolupar el grup 9 del Pla General de Comptabilitat analitzant els consums dels factors emprats en el procés productiu, amb tendència a disminuir costos, tot aplicat a les diferents empreses transformadores segons l'indole de llur activitat i amb especial atenció a la classificació i el tractament dels costos imputats a la producció i d'aquelles altres despeses consumptives que han d'absorbir els marges industrials.

— *Règim Fiscal de l'Empresa*, al tercer curs. Comprèn tota la problemàtica fiscal que incideix sobre l'Empresa en tots els seus aspectes, tant els que l'afecten de manera directa com aquells altres que, tot incidint sobre tercers, tenen a càrrec seu la funció recaptadora.

— *Anàlisi Comptable*, especialitat de Comptabilitat al tercer curs. Comprèn les funcions pròpies d'una àmplia Auditoria, partint dels balanços de situació; els comptes de resultats; el quadre de finançament anual i els corresponents annexos per arribar a conèixer la situació econòmica i financera de l'empresa, tant en el moment estàtic a què es refereix el balanç com en la previsible evolució que la dinàmica de l'empresa permeti de preveure.

— *Organització i Revisió de Comptabilitats*, assignatura de l'especialitat de Comptabilitat al tercer curs. Tracta de la planificació comptable de l'Empresa, atenent les seves característiques sectorials i tractant d'establir aquells comptes que es considerin més idonis amb la naturalesa i l'extensió del negoci, així com de les nocions necessàries per poder desenvolupar l'Auditoria interna que garanteixi la veracitat de les operacions registrades.

Al Departament hi ha el següent professorat adscrit:

— Francesc Xavier Balaguer, catedràtic numerari amb dedicació a temps parcial.

— Bartomeu Nadal Homar, professor numerari amb dedicació a temps parcial.

— Carles J. Pomar Castellanos, professor contractat nivell A.

— Jeroni Jofre Ferrer, professor contractat nivell A.

És en tràmit de resolució el concurs anunciat per cobrir la plaça de professor contractat, nivell A, de Règim Fiscal de l'Empresa.

Les publicacions que té editades aquest Departament són: Núms. 2, 3 i 5 — *Supuestos prácticos de introducción a la Contabilidad*, tres vols., tots a la 2na. edició, per Bartolomé Nadal Homar. Núm. 4 — *La consolidación de balances desde el punto de vista contable y fiscal*, Sèrie "Investigación", per José Cortés Piña.

S'imparteixen Seminaris de caràcter monogràfic sobre diversos aspectes de la problemàtica comptable-empresarial.

S'ha organitzat un curs de 50 hores, promogut per l'Institut de la Petita i Mitjana Empresa Industrial, adreçada a empresaris i tècnics qualificats, impartit pels catedràtics del Departament Àngel Barahona i Francesc Jover, que ha tractat dels següents temes:

— Introducció a l'anàlisi de balanços: conceptes previs.

— Sistemàtica de l'anàlisi de balanços: metodologia i fins.

— L'anàlisi formal, en la seva doble vessant de la normativa legal i l'operativitat del sistema comptable.

— L'anàlisi patrimonial, en els seus aspectes estàtic i dinàmic.

— Anàlisi de la situació financera: coeficients i cicles de rotació.

— Anàlisi econòmica: significació i estructura del compte de resultats.

— Introducció a l'Auditoria, tant l'Auditoria interna com l'Auditoria externa o Censura de Comptes.

Així mateix, en col·laboració amb l'Escola d'Auditoria de l'Institut de Censors Jurats de Comptes s'ha impartit un curs per a postgraduats (professors mercantils i llicenciats en Econòmiques) de 120 hores de durada, en què han participat tots els professors d'aquest Departament i s'han desenvolupat amb amplitud els següents temes:

— Planificació comptable.

— Comptabilitat Analítica.

— Anàlisi d'Estats econòmics i financers.

— Consolidació de Balanços.

— Gestió financera de l'Empresa.

— Control pressupostari i de gestió.

— Valoració d'Empreses.

— Organització administrativa.

— Problemàtica fiscal de l'Empresa.

Aquest curs ha servit de base per a l'accés, mitjançant oposició lliure, a l'Institut de Censors Jurats de Comptes d'Espanya.

ACTIVITATS

CORAL UNIVERSITÀRIA

27 de maig: concert de Primavera. Convent de Campos.

16 de juny: actuació a l'església del Convent de Muro, amb motiu de les festes de Sant Joan.

1 de juliol: concert a l'església de Sant Marçal.

29 de juliol: participació al Segon Cicle de Misses Polifòniques a la Catedral de Palma, organitzat per la Fundació Joan March, amb la interpretació de la *Missa a quatre veus da capella*, de Claudio Monteverdi.

Resum de les activitats de la Coral Universitària durant el curs 1983-84: 16 concerts (a Palma i pobles de Mallorca), 5 cantades (actes acadèmics i funcions litúrgiques) i 3 dissabtes musicals (sessions dedicades a l'estudi i aprofundiment de repertori).

CAMERATA INSTRUMENTAL

El dia 8 de juny, organitzat per la Delegació de Jovenuts Musicals de Palma, va tenir lloc en el Casal Balaguer el concert de presentació oficial de la nostra orquestra de cambra, amb la interpretació d'un programa de música barroca amb obres de Corelli, Pachelbel, Ceminiani, Haendel i Purcell.

VIII CURS DE MÚSICA CORAL I PEDAGOGIA MUSICAL A LES BALEARS

Organitzada per l'Escola de Pedagogia Musical de l'ICE, i patrocinada per l'Obra Social de la Caixa de Pensions i el Vice-rectorat d'Extensió Universitària, va tenir lloc al col·legi de la Porciúncula la vuitena edició dels Cursos de Música Coral i Pedagogia Musical, del dia 1 al 10 d'agost. Les especialitats que s'impartiren foren les següents: Direcció Coral, Tècnica Vocal, Pedagogia Musical i Música del segle XX. Complementaren aquestes matèries una sèrie d'activitats generals com el cant coral, tècnica vocal col·lectiva i un cicle de conferències (sobre els aniversaris de Bach, Haendel i Scarlatti; l'òpera *Wozzeck* d'Alban Berg i la música actual) a càrrec del professor i compositor Carles Guinovart.

El nombre total d'inscripcions, superior a l'edició anterior, fou de 125 alumnes, procedents de Mallorca, Menorca, Eivissa, Catalunya, País Valencià, Madrid, Granada i Galícia.

RESUM DE LES SISENES

JORNADES D'HISTÒRIA DE

L'EDUCACIÓ ALS PAÏSOS CATALANS

La Història de l'Educació als Països Catalans es va fer un camí, i del 8 al 10 de març de 1984, a l'Escola Universitària d'EGB de Lleida, es varen celebrar les sisenes Jornades d'Història de l'Educació als Països Catalans amb una quantitat important de comunicacions i una acceptable participació, sobretot d'estudiants de Magisteri de Lleida, la qual cosa va ésser esperançadora de cara a poder introduir a les Escoles de Formació del Professorat d'EGB aquests tipus de recerca i de coneixements, avui dia no gaire habituals en la formació dels mestres.

Comparant les sisenes jornades amb les anteriors, que es varen celebrar a Vic del 31 de març al 2 d'abril de 1982, s'ha de dir que l'ambient no era el mateix: a Vic hi havia més solemnitat, més aparat tecnològic i més mitjans; Lleida es va caracteritzar per la seva senzillesa, sense grans aportacions, però amb voluntat de superació i de consolidació, ja que eren les primeres jornades que se celebraven després de constituïda la Societat d'Història de l'Educació dels Països de Llengua Catalana.

Les comunicacions presentades es publicaren en un sol volum, i estaven distribuïdes per capítols diferenciats per grups de temes. Com diu la presentació del volum: "El primer capítol recull les aportacions metodològiques, titulat Metodologia de la Investigació a la Història de l'Educació. El segon comprèn les comunicacions sobre el segle XIX i les referides a èpoques anteriors. El tercer capítol incideix en la història educativa d'aquest segle fins a la guerra civil". Acaba fent un recull de treballs de la Història de l'Educació al segle XX (1900-1939).

Aquí convé indicar la participació de Mallorca (aquesta vegada no hi va haver representació, pel que fa a comunicacions, de les altres Illes); per al primer grup va enviar una comunicació Jaume Oliver Jaume titulada "Els epistolaris com a font d'investigació històrica de l'Educació"; per al segon grup Antoni J. Colom va presentar la comunicació "La decepció de l'estat liberal envers l'Educació: Mallorca i l'ensenyament primari després de 'La Gloriosa'"; jo mateix vaig presentar una comunicació titulada "La creació de l'Escola Normal de Mestres de Palma i la seva relació amb la Part Forana de Mallorca (1842-1849)".

Quant a l'assistència, la representació de les Illes va comptar, a més del professor Colom, amb un grup d'alumnes de la Secció de Pedagogia de la Facultat de Lletres i alguns dels mestres d'escola ex-alumnes de l'Escola Universitària d'EGB.

Ara ja no ens queda sinó esperar les pròximes Jornades, que se celebraran a Perpinyà, a la Catalunya Nord, el maig de 1985, i després a Menorca per allà el 1986.

Ciutat, novembre de 1984
Bartomeu MULET TROBAT

bisolvon compositum

"De démons noirs et de loups noirs", Rimbaud.

Heu mutilat icons, i això us conhorta", J.V. Foix.

Li agradava, després d'haver-se dutxat, marcar-se amb força la ratlla dels ulls, pressionar amb certa suavitat sobre les parpelles fent lleugeres tonalitats obscures que pensava que li donaven una gran personalitat.

Té els ulls ben negres. Es mira —altre cop— al mirall, deixant el llapis balbament a qualsevol lloc sense després recordar on és el tap o on deu haver deixat el sabó de mans. —S'enutja, de forma insípida, quan ha de cercar tots els objectes oblidats—. Ara li

VALENTINO'S BEACH

Quan travassis l'estret passador secret,
descobriràs l'amagada Cala d'Aigües Verdes.

...aventurera de les petites cases,
eis el santuari mallorquí de Valentino.
Aquí, l'encisador Rodolfo, l'estimat de les dones
(aquell que enfollia senyores i donzelles
amb la captivadora bellesa del seu rostre
i les endinsava pels viarants del goig
amb compassats moviments musculars),
es refugià del món, un estiu d'anys vint.

agradava força l'ombra que li dibuixava la finestra del bany sobre la cara i una mà. Encara va nua i s'esguarda luxuriosament els pits envellutats per una envermellida pell de gallina. Una pell encara humida. Flonja. Dirigeix l'esguard al plat de la dutxa i s'adona que encara hi resta aigua enterbolida, plena d'infusoris i orina, car sempre li agrada amollar quatre fresques gotes d'orí quan es dutxa. Es passa unes bragues fins a mitja cama puix que la pell rebeca i humida les hi enrevoltilla per les natges i recorda aquells homes que al cafè reien, brutíssimament —un beneit de foravila, un beneit de foravila!—, quan ella, fugissera, recollia amb les ungles de les dues mans el canvi de damunt la barra. Suara se'n duu una mitja rialla als llavis.

“quotidiana”

19

Sota la llum d'un raig de sol, indiscutiblement robust, puja un camí de formigues cap a la farmaciola, que resta penjada en un clau ganxo a la paret del bany, delicadament composta ran l'espill principal. S'acaba de pujar, penserosa, les bragues, però deixant que trepi per la panxa un ventallet amigable de pèls pubians. Fa una passa endavant enretirant amb els peus l'aigua de les rajoles i per un moment pensa en la micció, no per això deixa de passar suaument i amb certa malícia suggestiva els dits per darrera la farmaciola, que és blanca i metàl·lica —i molt sorollosa quan s'obre i tanca a causa de l'imant que duu per adherir fortament la porta—. Aquells enormes dits, que quasi graten, espanten la plaga de formigam que sembla un crull viu damunt el blanc, plàstic, de la paret, cosa que, a ella, també l'espanta una mica però no prou perquè pugui treure amb dues ungles una somereta del bon Jesús moribunda de darrera la farmaciola, àpat de formigues carnisseres. L'esguarda una estona fit a fit i amb una bufada li toma totes aquelles feristeles goloses que ja portava a sobre. Decideix d'amollar-la per les retxilleres mòbils de la persiana del bany, emperò pensa que a la terrassa també pot esser devorada per qualsevol altre animal. Ara pensa en aquell ca que va veure farcit de paparres, magre i brut de fang, amb el llom tot ple de paperres, una vora l'altra, succionant amb delícia parasitària, connectades a ell i fent-li com una mena de closca, una segona pell, però emmetzinada. Dins la cambra on s'hi guarden els etziboris ja havia vist altres someretes del bon Jesús, dòcils, caminar tranquil·lament, aquí és a on la durà. Surt precipitadament del bany amb l'animaló entre les ungles camèliques, car no li vol fer gens de mal, i s'adreça, seguríssima, als calaixos de l'aparadora. Amb una dificultat premeditada obre el calaix superior i cerca amb la mà esquerra la clau del traster. La troba davall d'uns prospectes groguencs i retalls de caps de medicaments de noms estranys i difícils, aleshores tanca solemnement el calaix amb dos dits, però ara s'adona que només porta unes bragues i que no pot sortir així a la terrassa. Diposita la mena d'escarabat dins d'una tasseta xinesa que hi ha damunt l'aparadora, tasseta d'uns colors alimenticis i nutritius: ivori, groc i blanc, i se'n va ben erta —quan va despullada sempre camina erta— al seu dormitori, d'on agafa un mariol. lo cel i se'l posa de forma salvatge. Només li falta passar una mànega, però no pot, s'enreviscola, es vincla, ara ja passa, encara no, empeny, sí, ja el s'ha posat. Es mira els pèls que guaiten delitosos i riu una estona, interiorment. Pensa en la cuca i el ca, dempeus, i es posa uns calçons curts de topos blaus interiorment folrats de “terylene”. Ara ja pot dur-se'n la cuca al traster. No pot agafar-la de seguida car ella mou vertiginosament les cames, està d'esquena i les mou, com si es tractàs d'una terçana.

bisolvon compositum

L'estreny, però, amb dues ungles, agafa la clau i corre de pressa cap a les persianes de la terrassa, farcides de macadures. Amb ànsia obre definitivament el biuló i quan sent la calor de les rajoles d'argila s'adona d'unes petites pessigolles al cor, una emoció animal li puja per l'esòfag, faringe i laringe fins que arriba a l'arrel de la llengua. Cau sobtadament l'insecte al sòl calent a causa dels seus forçosos espasmes d'alliberació i N'Eulàlia s'acota tan discretament com pot per tal de mirar el seu esmunyit animal, el qual ha fet una bolla del seu cos, una bolla de closca esveltament simètrica, una bolla viva, que sembla com si es menjàs a ella mateixa, i, grisa, resta deturada sense fer menció de res. A N'Eulàlia li hauria agradat dipositar-la lleugerament a terra, ella mateixa, ara no pot perdonar-la, se sent defraudada, enganada vilment per un rebec animal. La sempenteja amb un dit a fi que torni a la seva posició inicial però sense aconseguir res; de cada vegada es posa més i més nerviosa i de cop i volta, en un breu moment, l'esclafa amb un càstig inquisitori imposat per una defraudació instintiva. Enretira bruscament el peu, llamicós de carn esclafada, i observa amb ira una taca marró amb visceres roges, necrosada. El soroll d'uns transeünts la desperta d'aquell embadaliment inquisitori i castigador i es gita per uns moments, sent un irisat calfred per la columna vertebral, concretament a la zona taracolumbar (una segona terçana), i s'eleva sense deixar de fitar allò que sembla un excrement de teulader. Pensa en la cuca i el ca. Dempeus. T'hauries pogut salvar, pensa, i sent com la suor (que fa la mà dreta) amara la clau rovellada. Agònica, obre horitzontalment la mà i esguarda la clau que descansa vora la suor roja de rovell. Subjecta la clau amb dos dits de l'altra mà, orfe fins ara, i es frega consulvisament aquella suor bruta pel mariol.lo cel, immaculat. Troba que allò que ha fet és just i que totes les someretes del bon Jesús com aquesta haurien d'acabar així: caritat i disciplina, pensa, i esquinça un somriure amb les dents. Seguríssima avança cap a la porta del traster i, aleshores, dirigeix la clau cap al pany, de color igual que la fusta vella de les persianes. Dóna dues voltes a la clau i empeny obsessivament la porta fins que l'obre, sentint de cada vegada amb més insistència la quotidiana olor dels espalmadors i blens humits i amb pols domèstica, flaire que, a cops, l'ha feta trempar. Llaavors, enretira amb una gran lentitud tota la rampoina que hi ha en un racó ardu, car el cel ras s'inclina ràpidament en aquell lloc, d'on agafa, despentinada, una somereta del bon Jesús ja feta bolla, bolla viva i grisa, i l'estreny una mica amb els dits, amb morbositat però sense matar-la puix que la vol ben viva, a soles ximple. S'aixeca ordenadament anant amb esment de no fregar l'esquena per l'inclinat cel ras i es fa enrera

a poc a poc fins que sent de bell nou la tebiesa de les rajoles. Amb cerimònia tanca la porta i roda dos pics la clau novament suada, i s'adreça àdhuc més ordenada i serena, deixant empeses les persianes. Camina, ara, cap al bany, mullant-se els peus amb la bassa d'aigua que surt del plat de la dutxa, i col.loca, amollant la clau sobre el lavabo —i que després cercarà car l'haurà oblidada—, la nova cuca rera la farmaciola amb gran precisió estereotipada. Després s'esguarda al mirall, desafiant, i mormola uns mots d'escusa.

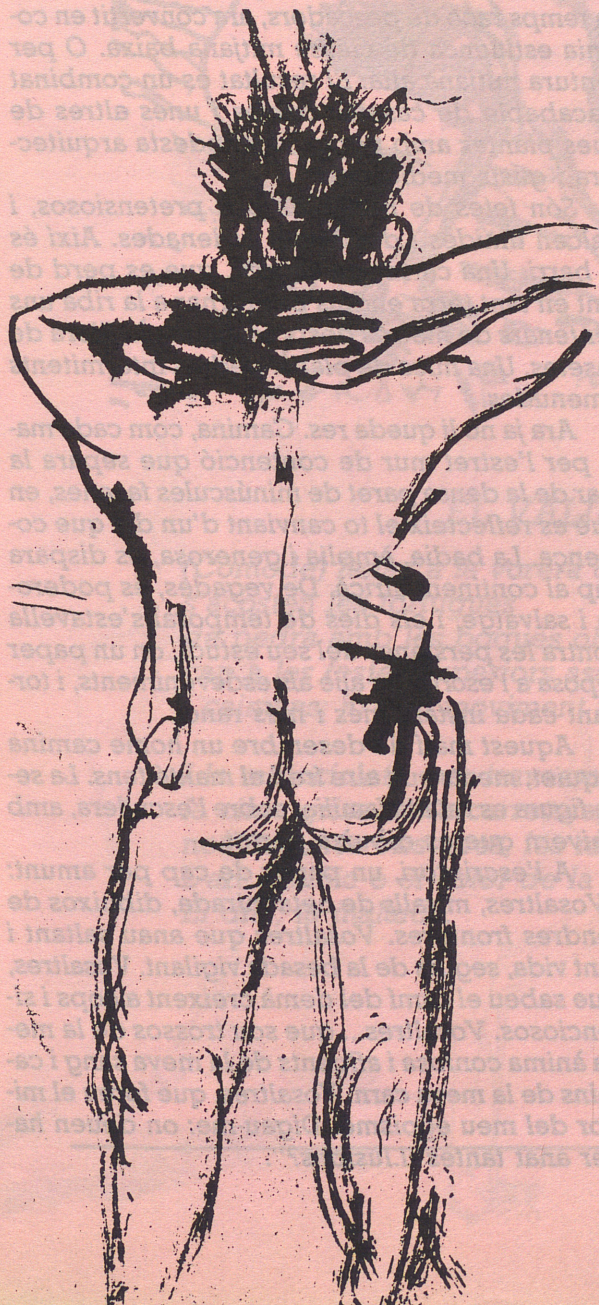
Juliol 1984

Arnau Pons, Felanitx (1965), ha publicat un llibre de poemes, **Aliança matrimonial**, editat a Felanitx l'any 1983. Actualment estudia segon de Biològiques a la nostra Universitat.

VALENTINO'S BEACH

Quan travessis l'estret passador secret,
descobriràs l'amagada Cala d'Aigües Verdes.
Descansa, aventurera de les petites coses,
ets al santuari mallorquí de Valentino.
Aquí, l'encisador Rodolfo, l'estimat de les dones
(aquell que enfollia senyores i donzelles
amb la captivadora bellesa del seu rostre
i les endinsava pels viaranyes del goig
amb compassats moviments musculars),
es refugià del món, un estiu d'anys vint.

Ara, escollida peregrina del temps,
esmola ben fins tots els sentits:
gaudeixes l'escenari sagrat de l'heroi!
Escolta la remor de les ones furtives
com sospiren amoroses el seu nom!
Contempla el vol salvatge dels coloms,
fills marins dels que Ell surà!
Palpa les pedres i els macolins
on es gravà aquell tacte suau!
Tasta la sabonera i el fonoll,
hi assaboriràs el seu aroma!
Ensuma els perfums del mite...

Si els sentits s'han omplert del Bell,
et resultarà senzill veure el seu rostre amorós.
L'observaràs en el reflex solar de la mar,
et clucarà l'ull el cactus solitari,
sorpندرàs unes pupil·les al rocam,
et somriurà la bugenví·leia florida...
potser seràs de les més afortunades
i al·lucinaràs la seva imatge aprimorada
de dansaire sobre la verdor marina.

Llavors, viatgera, diposita el present,
ofereix el dolç suc del teu cos al déu,
neda a la mar dels encanteris la teva nuesa
i recull un macolí com a penyora d'amor.
Però, respecta, passatgera dels records,
el pacte que mai no pots trencar:
"un cop penetris l'entrada sense portes
retrobaràs el món de les realitats
i oblidaràs el camí del santuari màgic";
així, l'angelical espectre de Valentino
continuarà fruit de l'amagatall de les sirenes.

Josep Noguerol

Fragment de Escaramusses amb la memòria, de Fernando Merino

Veim un home que camina per l'escullera mentre es fa clar. El seu nom gairebé no importa i sabem que ja ha fet els trenta, que es passa inquiet per la vora de la badia. No és exactament un passeig, i vesteix com sempre: xandall blau fosc, refugiat en una vella jaqueta de pell, porqueres de color mat i soles de roda.

Els veïns en saben poca cosa, veuen cada dia com s'allunya per tornar al cap d'un quant temps. Sempre el mateix recorregut, i clars pics, pensa el veïnat, altera la seva ruta. Camina amb fluïdesa i el sabem aliè al paisatge, seguint el traçat de la riba, sense aturar-se a contemplar la mar gran.

El dia promet humitat i cel tapat, mentre el sol enfonsa els seus colors a la pàl·lida murada de l'horitzó. L'illa mira cap a llevant i el renou de la mar contrasta amb la quietud del que fou un temps racó de pescadors, ara convertit en colònia estiuenca de classe mitjana baixa. O per ventura mitjana alta. El resultat és un combinat inacabable de casetes baixes i unes altres de dues plantes amb porxo, de modesta arquitectura i gusts mediocres.

Són fetes de materials poc pretensiosos, i s'alcen tímides i dòcilment ordenades. Així és el barri. Una carretera estreta, que es perd de tant en tant terra endins per tornar a la riba uns centenars de metres després, marca la filera de casetes. Una mica de platja: pedres intermitents i menudes.

Ara ja no li queda res. Camina, com cada matí, per l'estret mur de contenció que separa la mar de la densa paret de minúscules façanes, en què es reflecteix el to canviant d'un dia que comença. La badia, àmplia i generosa, es dispara cap al continent africà. De vegades, és poderosa i salvatge, i els dies de temporal s'estavella contra les persianes del seu estudi, on un paper reposa a l'escriptori aliè als esdeveniments, i tornant cada instant més i més ranci.

Aquest matí de desembre un home camina inquiet, mentre un aire fred el manté tens. La seva figura es retalla familiar sobre l'escullera, amb l'hivern que es dibuixa pertot.

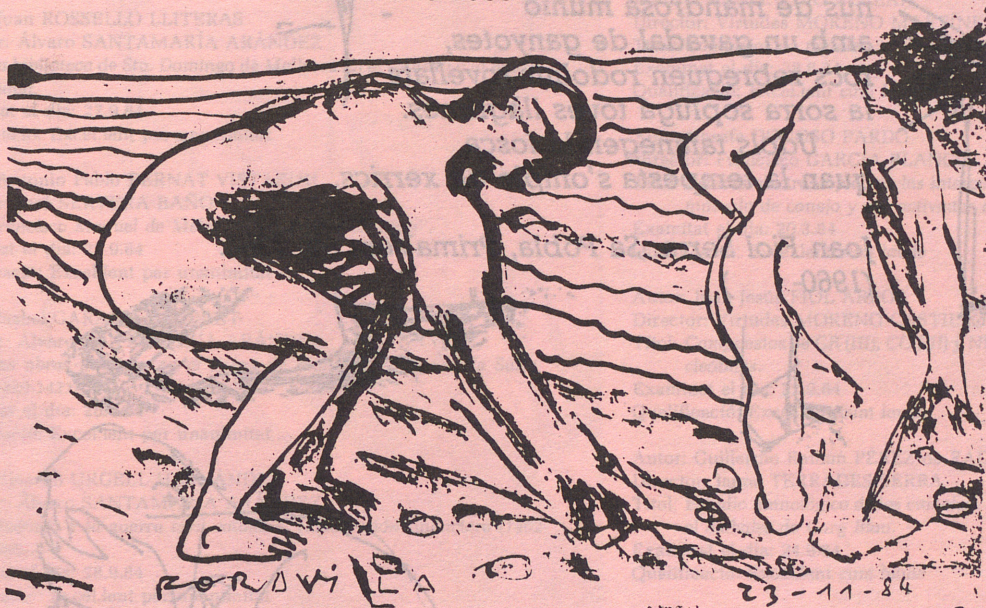
A l'escriptori, un paper de cap per amunt: "Vosaltres, miralls de neta mirada, dibuixos de tendres fronteres. Vosaltres que anau saltant i fent vida, segurs de la besada vigilant. Vosaltres, que sabeu el camí del demà creixent a cops i silenciosos. Vosaltres... que sou trossos de la meva ànima confosa i afluents de la meva sang i camins de la meva carn. Vosaltres, que fóreu el millor del meu egoisme. Digau-me: on deuen haver anat tantes il·lusions?"

EL VALIDO

*El cap dissolt com el crucifix
apartat del cos
separat de les zones àcides.
I del somni.
I de Lot i del ferrocarril i de les seves filles.*

*Qui (?), com un súbit dolor,
s'escampa entre la roba perfumada i la pell de la nútria
per reaparèixer en l'atzar
entre dues aigües i sobre els aliments congelats.*

desembre 1983

EL VALIDO

*(Còmode) Relax a la vorera de l'estany:
s'acosten les tortugues
de pedra amb les boques obertes, pugen
cap a les festes superiors ascensors de flamencs
i caimans: jo o el moviment nupcial de les seves coes.*

*I la motocicleta que travessa
la cinta grisa de la carretera, ¿no portarà
notícies més obscures, les mutacions previstes?
L'arc voltaic o el color de la terra: la brisa, l'ansietat.
El dial, la malaltia.*

setembre 1984

lluís juncosa. ciutat de mallorca, 1959.

"XÀFEC"

*Estripa amb esma
l'esclotxa de l'egua.
Escau estrafer esquellots
per esguerrar l'heura.
Ble de joiell fa petar
nus de mandrosa munió
amb un gavadal de ganyotes,
rocs rebreguen rodolins rovellats
la sorra sopluga toves llàgrimes.
Udols tafanegen la fosca
quan la tempesta s'omple de xerrics.*

*Joan Fiol Serra. Sa Pobla, PrimaVera (&) 1983.
(1960-)*

"Xàfec" va nèixer de la lectura de textos de Ramon Llull i d'Ausiàs Marc, la major part de les paraules que el formen són tretes d'aquells textos, són paraules que estiraren la meua curiositat tant pel seu significat com, més, per la seva sonoritat. Una vegada fora del context se m'ocorregué fer una composició amb elles, de la qual "Xàfec" és el resultat.

(&): Prima Vera: Res som, Res valc.

*Joan Fiol
Son Biellí, Búger, novembre 1983*

TESIS DE LLICENCIATURA I DOCTORALS

FACULTAT DE FILOSOFIA I LLETRES

TESIS DE LLICENCIATURA

Autor: Gabriel ENSEÑAT PUJOL
Director: Álvaro SANTAMARÍA ARÁNDEZ
Títol: *El real patrimonio de Mallorca y la campaña del Rosellón. Aportación financiera (1343-1345).*
Examinat el dia: 27.9.84
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Juan ROSSELLÓ LLITERAS
Director: Álvaro SANTAMARÍA ARÁNDEZ
Títol: *La biblioteca de Sto. Domingo de Mallorca en el tránsito a la modernidad.*
Examinat el dia: 27.9.84
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Antonio Pablo BERNAT VISTARINI
Director: José SERVERA BAÑO
Títol: *Francisco Manuel de Melo: "Las lágrimas de Dido".*
Examinat el dia: 27.9.84
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Isabel GARAU LLOMPART
Director: Álvaro SANTAMARÍA ARÁNDEZ
Títol: *Las obras públicas en el Reino de Mallorca. "El pont de Súrta" (1420-1421).*
Examinat el dia: 28.9.84
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Ricardo URCELL HERNÁNDEZ
Director: Álvaro SANTAMARÍA ARÁNDEZ
Títol: *Mallorca y la guerra civil catalana. Repercusión financiera (1462-1466).*
Examinat el dia: 28.9.84
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Antoni GINARD BUJOSA
Director: Bartomeu BARCELÓ i PONS
Títol: *La cartografia mallorquina.*
Examinat el dia: 17.10.84
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Onofre RULLAN SALAMANCA
Director: Bartomeu BARCELÓ i PONS
Títol: *La toponímia del terme municipal d'Esporles i la seva rogalia.*
Examinat el dia: 17.10.84
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Maria Lluïsa DUBON PETRUS
Director: Bartomeu BARCELÓ i PONS
Títol: *Dinàmica de la població de Maó amb relació amb la resta de Menorca (1741-1981).*
Examinat el dia: 18.10.84
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Francisco SÁEZ ISERN
Director: Isabel MOLL BLANES
Títol: *Las congregaciones religiosas dedicadas a la enseñanza en Mallorca. Orígenes y desarrollo (1794-1915).*
Examinat el dia: 24.10.84
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

Autor: Nicolau MAS BUSQUETS
Director: Gabriel AMENGUAL COLL
Títol: *Reflexión de la percepción en Bergson. Lectura de "Matière et me-moire".*
Examinat el dia: 2.11.84
Qualificació: Excel.lent per unanimitat

FACULTAT DE CIÈNCIES

TESIS DE LLICENCIATURA

Autor: M. Magdalena CAZA DÍAZ
Director: Guillem MATEU MATEU
Títol: *Foraminíferos bentónicos de la Bahía de Palma: Estudio sistemático, ecológico y su papel indicador en la hidrodinámica litoral.*
Examinat el dia: 19.6.84
Qualificació: Notable

TESIS DOCTORALS

Autor: Mateo BOSCH SANS
Director: Isabel MORENO CASTILLO
Títol: *Contribución al conocimiento de la Biología de Settorina Neretoides (1758) (molusco gasterópodo) y su relación en la zonación litoral en Baleares.*
Examinat el dia: 28.12.83
Qualificació: Excel.lent cum laude

Autor: Bartolomé Jaime SERRA CIFRE
Director: José MIRO NICOLAU
Títol: *Contribución al estudio del grado de seguridad de un sistema eléctrico de potencia.*
Examinat el dia: 8.6.84
Qualificació: Excel.lent cum laude

Autor: Paula M. PUIG RULLAN
Director: Virtudes MORENO MARTÍNEZ
Títol: *Complejos de metales 3d con nucleótidos.*
Examinat el dia: 28.6.84
Qualificació: Excel.lent cum laude

Autor: Josefa DONOSO PARDO
Director: Francisco GARCÍA BLANCO
Títol: *Estudio electroscópico de las interacciones entre la fosforilasa b de músculo de conejo y sus activados alostéricos.*
Examinat el dia: 20.3.84
Qualificació: Excel.lent cum laude

Autor: Juan Jesús FIOL ARBÓS
Director: Virtudes MORENO CASTILLO
Títol: *Compuestos de CR (III), CO (III) y NI (II) con Uracilo, Uridina y Nucleótidos.*
Examinat el dia: 22.9.84
Qualificació: Excel.lent cum laude

Autor: Guillermo Ramón PÉREZ de RADA
Director: Jaime TERRADES SERRA
Títol: *Estudio limnológico de los embalses de la Sierra Norte de Mallorca: el embalse de Gorg Blau.*
Examinat el dia: 24.9.84
Qualificació: Excel.lent cum laude

Autor: Josep M. FORTUNY AYMENI
Director: Claudi ALONJA
Títol: *Contribución a l'estudi dels espais amb producte interior probabilístic.*
Examinat el dia: 28.9.84
Qualificació: Excel.lent cum laude

Autor: Gaspar MAYOR FORTEZA
Director: Nadal BATLE
Títol: *Contribución a l'estudi dels models matemàtics per a la lògica de la vaguetat.*
Examinat el dia: 28.9.84
Qualificació: Excel.lent cum laude

Tesis doctorals que s'han fet a la Facultat de Ciències de Palma de Mallorca i s'han llegit a altres Universitats.

Autor: Antoni RODRÍGUEZ PEREA
Director: Lluís POMAR
Títol: *El Miocè de la Serra Nord de Mallorca.*
Examinat el dia: 28.9.84, a la Facultat de Geologia de la Universitat de Barcelona
Qualificació: Excel.lent cum laude

FACULTAT DE DRET

TESIS DE LLICENCIATURA

Autor: José Francisco CONRADO DE VILLALONGA
Director: Román PIÑA HOMS
Títol: *La procuración real de Mallorca.*
Examinat el dia: 14.3.84
Qualificació: Notable

RÀDIO ACTIVITAT, LA 1ª RÀDIO LLIURE DE MALLORCA

En la monotonia de cada dia, quasi mai no alterada a una ciutat on no tot és possible, endollar el receptor de ràdio podia representar tota una aventura. La decepció, com és obvi, era grossa, puix que les emissores locals l'únic que feien, i continuen fent, és donar l'hora i dedicar-se a dir-nos quina temperatura fa, tot mesclant en un brou mal cuinat la pitjor música que hom pot desitjar.

Però la metxa ja estava encesa, i un grup de gent, no precisament accionistes d'una gran multinacional, començava a especular amb la idea de muntar una ràdio, però no una ràdio anormal, no, una ràdio lliure. Ràdio Activitat sorgia així com el possible i futur vehicle de comunicació que rompria amb els vells esquemes de fer ràdio, avui encara vigents i sols minvats per Ràdio 3. Ràdio Activitat de seguida s'acollia al manifest de la Coordinadora de Ràdios Lliures de l'Estat, i en qüestió de quatre mesos la cosa començava a funcionar.

Al marge d'això, remarquem ara un detall que per nosaltres ha de restar molt clar, i és que ni som dretans ni esquerrans, emperò tampoc no som apolítics; seria una ensarronada dir el contrari, i podríem afirmar amb plena seguretat que mai no ha sorgit una ràdio tan política com la nostra. Precisament, la nostra ideologia, mantenguda per gent jove, vol defensar tota una sèrie de valors com puguin esser la protecció i divulgació de la natura, la lluita per la pau i el desarmament, l'activació de la cultura autòctona i la de la *new wave*, l'expressió de tots aquells sectors marginals que mai no poden dir el que volen i, per descomptat, aconseguir un mitjà en el qual l'oci resulti, a partir d'ara, un plaer per a aquells que només tinguin com a legítima possessió un inofensiu, pacífic i econòmic aparell de ràdio.

En darrer lloc, ens agradaria aclarir-vos que Ràdio Activitat és finançada per un sistema de socis (molt altruistes, per cert) en què, naturalment, tots vosaltres, *crème de la crème* de la moguda universitària, teniu cabuda (el nostre apartat de correus és el 1.582 de Ciutat). Per ara, ja sols resta dir-vos que estam al 104,00 de la FM amb so estèreo (tot i quan el temps és bo), i que podeu escoltar-nos els dilluns, dimecres i divendres a partir de les 9 del vespre.

GRUP COORDINADOR RÀDIO ACTIVITAT

PROGRAMACIÓ RÀDIO ACTIVITAT

- DILLUNS: 21,00 JAZZ
21,30 KLOPSTOC
22,00 REPÚBLICA LUNAR
23,00 LA LÍNIA
23,30 GOODNIGHT LADIES
- DIMECRES: 21,00 DIE MERCURII
21,30 PEPOP
22,00 POSEM QUE PARLAM DE
CANTAUTORS
23,00 QUILLIBET AUDENDI
24,00 MULLAR-MULLAR
- DIVENDRES: 21,00 INFORMACTIUS
22,00 L'HORA DELS MUSSOLS
23,00 DISTRICTE 13
24,00 ESQUEIXAT EL NÚVOL

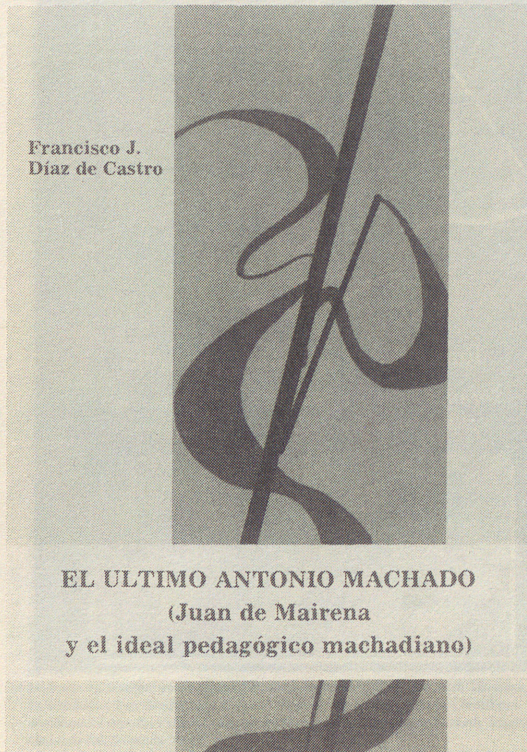

DÍAZ de CASTRO, Francisco J., *El último Antonio Machado (Juan de Mairena y el ideal pedagógico machadiano)*, ICE, Universitat de Palma de Mallorca, 1984.

En l'àmplia bibliografia machadiana un dels aspectes menys tractats és el de l'obra en prosa del gran poeta. El professor Díaz de Castro estudia en el seu llibre el significat de *Juan de Mairena* des de les propostes ideològiques i educatives del pedagog apòcrif que és el centre de la producció machadiana dels anys trenta. Segons que es desprèn d'aquesta investigació, Antonio Machado aborda la prosa amb una nova inquietud formal i estètica com a vehicle del seu propi desenvolupament intel·lectual, cada vegada més identificat amb les propostes progressistes.

La investigació dels orígens ideològics de Machado i del paradigma educatiu que es contrueix a les proses de *Juan de Mairena* és el centre de l'estudi, primer que es fa a Espanya des d'aquests plantejaments. Aquesta obra d'Antonio Machado generalment s'havia utilitzat per extreure'n dades, opinions i actituds del poeta davant la història espanyola contemporània, davant la nova i la vella literatura, davant les tendències filosòfiques i artístiques, amb la qual cosa es relegava el caràcter d'obra literària unitària del llibre. La present investigació es planteja el seu estudi sistemàtic i les qüestions de gènere literari i estil que planteja, dins l'evolució literària de Machado.

Sebastià Roig

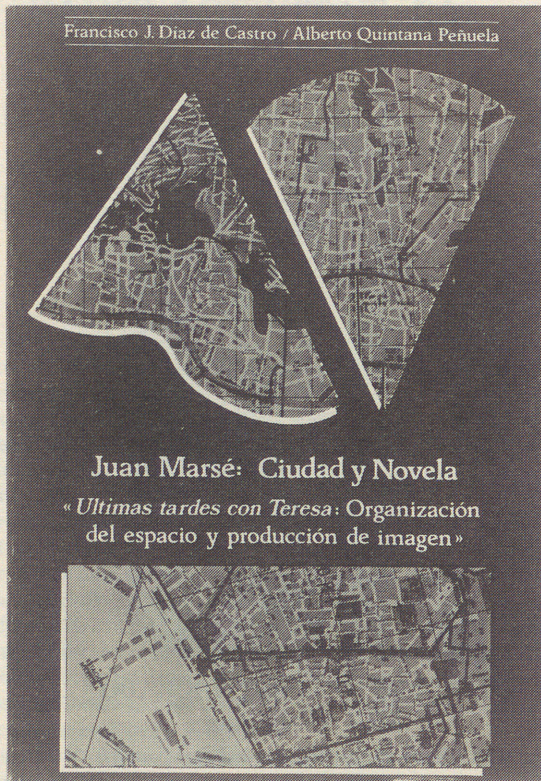
SANCHO ORELL, M. Bel, *El mestre Andreu Ferrer i l'ensenyament a Artà (1916-1928)*, Institut de Ciències de l'Educació, Col·lecció "Els Nostres Educadors", Palma 1984.

A la suggerent col·lecció "Els Nostres Educadors" que publica l'Institut de Ciències de l'Educació de la nostra Universitat acaba d'aparèixer un llibre de M. Bel Sancho Orell dedicat al mestre, folklorista i editor Andreu Ferrer Ginard.

L'obra analitza la labor desenvolupada per Andreu Ferrer a Artà entre els anys 1916 i 1928. En aquella època el Mestre Sacristà, com l'anomenaven els artanencs, dugué a terme una tasca important en el terreny cultural i educatiu: fou un dels creadors de l'entitat cultural Minerva, director del periòdic local "Llevant" i mestre de l'escola nacional de nins.

Al llibre es posen de manifest documentadament les influències que, sobre l'obra i la labor d'Andreu Ferrer, varen tenir el pensament regionalista d'aquella època i els principis educatius de l'Escola Nova que s'anaven introduint a l'educació mallorquina, gràcies a la tasca d'homes com l'inspector Joan Capó.

L'obra de M. Bel Sancho té l'interès d'oferir un grapat de testimonis de gran importància per a la biografia d'Andreu Ferrer, com són els records d'alguns dels seus alumnes i la documentació gràfica que inclou.

DÍAZ de CASTRO, F.J., QUINTANA PEÑUELA, A., *Juan Marsé: ciudad y novela*, Universidad de Palma de Mallorca, 1984.

Quan llegia aquest llibre tenia quasi constantment uns versos d'una cançó de Joan Manuel Serrat ballaruguejant-me dins el cap: "la pobre vuelve al portal, la rica vuelve al rosal y el avaro a sus divisas"; de l'espai fictici de la festa, cadascú marxa cap al seu espai propi, al de la producció els uns i al de la no-producció els altres.

He de reconèixer que quan vaig llegir *Últimas tardes con Teresa* no vaig adonar-me de tota la riquesa de l'entramat espacial ni de la seva simbologia. Díaz de Castro i Quintana amb aquest estudi ens permeten fer un preciós aprofundiment, a través de l'espai esdevingut (fet?) imatges, en el contingut social que és l'ànima d'aquesta novel·la de Marsé.

Per això i perquè el llibre té regust d'amistat i de reconeixement (moral i pòstum) a una feina pobra de compensacions, em sembla més que encertada aquesta reedició.

Sebastià Roig

Comín del Río, PASCUAL, *El sòl, pont entre la geologia i la biologia*, ICE, col. "Recursos Didàctics", núm. 1, Universitat de Palma 1984.

Avui en dia, que es parla tant d'educació ambiental i de pedagogia del medi, és important que surtin eines de treball com aquesta, perquè és una manera de fer camí en el coneixement del nostre entorn, i més si es fa d'una manera didàctica adequada.

Aquesta és una aportació interessant i necessària per reconduir els plantejaments didàctics del professorat actual, que moltes vegades es manté en la rutina quotidiana reproduint els continguts dels llibres de text, sense gaire més plantejaments que els que possibilita la classe magisterial i sense connexió amb la nostra realitat més pròxima, el sòl de la nostra terra.

El llibret està estructurat amb orientacions interdisciplinàries entre la geologia i la biologia, defensa la investigació en equip i estén la interdisciplinarietat a les ciències humanes i socials.

En aquest treball hi ha col·laborat el Seminari Permanent de Ciències Naturals de les Illes, i per tant ja és un bon principi de labor comuna, i es veu que hi ha diversos professionals interessats a divulgar una didàctica autènticament científica i a col·laborar-hi amb iniciatives.

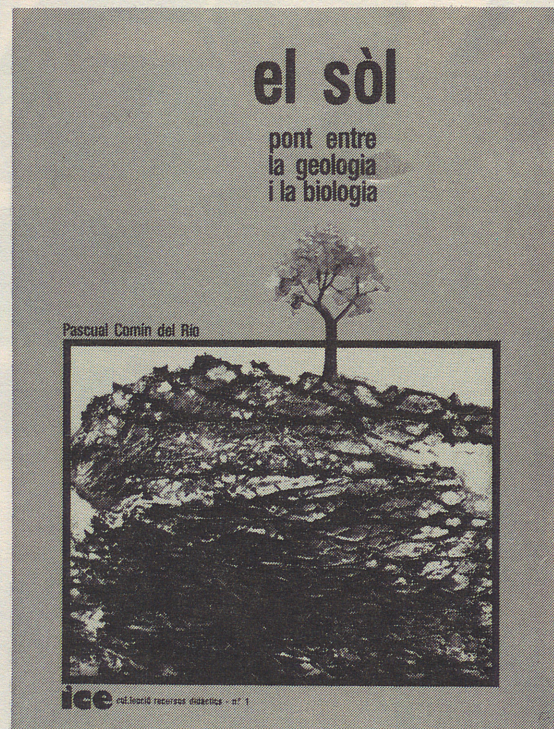
L'índex d'aquesta petita obra es pot resumir en: 1. Origen, formació i components del sòl; 2. Granulometria, perfil i tipus de sòl; 3. Intervenció en la dinàmica del sistema sòl; 4. Els sòls de les Illes Balears.

Convé completar aquesta ressenya dient que l'obra va acompanyada d'una guia didàctica.

Finalment cal dir que és absolutament urgent la continuïtat en aquests tipus de treballs per possibilitar l'esperada renovació didàctica que no acaba d'arribar a les institucions educatives.

Ciutat, 2 de novembre de 1984

Bartomeu Mulet Trobat

PUBLICACIONES REBUDES

CENTRE DIPOSITARI: MAGISTERI

- *Sobre la dinastía de Mallorca*. 18. Estudios Históricos. Alvaro Santamaría. Publicaciones del Seminario de Historia Medieval.
- *La vida prenatal del hombre* (discurso leído en la solemne apertura del curso académico 1983-84). Lorenzo Abad Martínez. Universitat de Múrcia.
- "Anales de Psicología. Revista de la Facultad de Filosofía y Ciencias de la Educación" 1. Diversos autores. Universitat de Múrcia.
- "Menores. Revista del Consejo Superior de Protección de Menores" 4, año I, tercera época. Diversos autores. Consejo Superior de Protección de Menores.
- *Informe sobre la reforma de las enseñanzas medias*. Diversos autores. Sociedad Española de Estudios Clásicos.
- "Boletín Informativo". Diversos autores. Fundación Juan March. Núms. 130, 134, 135, 136, 137, 138 i 140.
- *Servicios sociales educativos y laborales para minusválidos en la Comunidad Autónoma del País Vasco*. "Catálogo de Recursos" 3. Diversos autores. Departamento de Sanidad y Seguridad Social del Gobierno Vasco. Dirección de Bienestar Social.
- *Dictamen sobre regulación de la enseñanza en las escuelas sociales*. Diversos autores. Escuela Social de la Universidad de Oviedo.
- *Informe sobre las orientaciones del profesorado de E.G.B.* Diversos autores. Ministerio de Universidades e Investigación.
- *Resumen de tesis doctorales. Curso 1982/83*. Diversos autores. Universitat Politècnica de Madrid.
- "Revista de la Universidad de Guayaquil" 3 (46). Diversos autores. Universitat de Guayaquil.
- *Resumen de actividades culturales, 1979-1983*. Diversos autores. Excm.a. Diputación Provincial de Sevilla.
- *Cuadernos del intérprete y traductor. Léxico básico instrumental*. José Aguilera Aleguezuelo, Mahmoud El Sayed Aly. Universitat Autònoma de Madrid. Vols. 1, 2, 3, 7 i 13.
- "Mayurqa" 18. Diversos autores. Universitat de Palma de Mallorca.
- *Droga y menores*. Diversos autores. Consejo Superior de Protección de Menores. Ministerio de Justicia.

CENTRE DIPOSITARI: ICE

- *Resumen de actividades. Separata de la Memoria de la Universidad de Santander*. Diversos autores. Instituto de Ciencias de la Educación. Universidad de Santander.
- *Población y estructura educativa*. Diversos autores. Universitat de Múrcia.
- *Memoria de actividades 1980-1982*. Diversos autores. Universitat de Cadis.
- *Informe sobre la situación presupuestaria de las Universidades*. Conferencia de Rectores de las Universidades del Estado. Diversos autores. Universitat Autònoma de Barcelona.

CENTRE DIPOSITARI: AULA DE TEATRE

- *Teatro de Lope de Vega y lírica tradicional*. Francisco Javier Díez de Revenga. Universitat de Múrcia.
- *La farsa de Maistre Pierre Pathelin*. "Textos e Instrumentos" 10. Diversos autores. Universitat de Còrdova.

CENTRE DIPOSITARI: COU

- *Estadística universitaria española 1970-71 / 1981-82*. Diversos autores. Ministerio de Educación y Ciencia.
- *Estadística de la Formación Profesional*. Información sobre: centros, puestos escolares, profesores y alumnos clasificados por sexo, plan y curso. Análisis del curso 1981-82. Diversos autores. Ministerio de Educación y Ciencia.
- *Estadística de la educación universitaria. Curso 1982-83. Datos anticipados*. Diversos autores. Instituto Nacional de Estadística. Delegación de Estadística en la Secretaría de Estado de Universidades e Investigación.
- *Educación universitaria. Análisis del Curso 1979-80*. Diversos autores. Ministerio de Educación y Ciencia.
- *La educación preescolar, General Básica especial y permanente de adultos. Curso 1981-82. Análisis de los datos nacionales*. Información sobre: centros, unidades, puestos, profesores y otro personal, plazas de residencia, comedor, transporte y alumnos clasificados por tipo de centro, sexo y curso. Diversos autores. Ministerio de Educación y Ciencia. Gabinete de Estudios Estadísticos.
- "Información Estadística". Diversos autores. Universitat Complutense de Madrid (diversos volums).
- "Documentos". Diversos autores. Universitat Complutense de Madrid.
- "Estudios e Informes". Diversos autores. Universitat Complutense de Madrid. Vols. I i III.
- *La selectividad a debate*. Iñigo Aguirre de Carce. Universitat Autònoma de Madrid.
- *Estadística en la enseñanza en España. Curso 1979-80*. Diversos autores. Ministerio de Economía y Comercio. Instituto Nacional de Estadística.

CENTRE DIPOSITARI: PUBLICACIONES

- *Avance de la Memoria de la Universidad Complutense de Madrid*. Correspondiente al curso académico 1983-84 (datos al 30-9-1984). Diversos autores. Universitat Complutense de Madrid.
- *Memoria del año académico 1983-84*. Diversos autores. Universitat de Santander.

CENTRE DIPOSITARI: FACULTAT DE CIÈNCIES

- *Investigación en física y química. Madrid 1900-1940. Apertura del Curso 1979-80*. Nicolás Cabrera Sánchez. Universitat Autònoma de Madrid.
- *Clares características dun frebado foliado suma*. Xosé Manuel Carballés Vázquez. Universitat de Santiago de Compostel.la.
- *Análisis numérico de algunos problemas de optimización estructural. Ecuaciones funcionales y análisis numérico*. Eduardo Casas Rentería. Universitat de Santiago de Compostel.la.
- *Aspectos característicos de la ingeniería mecánica. Lección inaugural del curso académico MCMLXXXIII-MCMLXXXIV*. Francisco J. Castany Valeri. Universitat de Saragossa.
- *Estudios estructurales de la glucógeno fosforilasa b*. "Serie Universitaria". Manuel Cortijo Mérida y Francisco García Blanco. Fundació Juan March.
- *Los insectos odonatos en Andalucía. Bases para su estudio faunístico*. "Textos e Instrumentos" 9. M. Ferreras Romero y V. Puchol Caballero. Universitat de Còrdova.
- *Problemas de ampliación de matemáticas*. José M. Gil de Antuñano y Rodríguez. Universitat de Còrdova.
- *Evolución Biológica y proceso*. Lección de apertura del curso académico 1981-82. José M. González Donoso. Universitat de Màlaga.
- *Dualidad en los espacios algebraicos*. Daniel Hernández Ruizpérez. Universitat de Salamanca.
- *Sindicalismo y crisis*. Juan Pablo Landa. Universitat del País Basc.
- *Bibliografía médico-científica gaditana. Ensayo bio-bibliográfico médico, científico y técnico de Cádiz y su provincia*. Antonio Oroz Acuaiviva. Obra Cultural Casino Gaditano.
- *Anatomía y cirugía española del siglo XVIII (notas y estudios)*. "Acta Histórico-médica Vallisoletana" XIII. Juan Riera. Universitat de Valladolid.
- *Algebra*. R.M. Fernández Rodríguez; *Categorías fibradas y funtores algebraicos*. E.G. Rodeja Fernández. Universitat de Santiago de Compostel.la.
- *Revisión sobre biología celular. Comunicación intercelular por uniones de acoplamiento*. Vol. I. Fernando Vidal Vanaclocha. Universitat del País Basc.
- *Metodología de la recerca terminológica*. Pierre Auger i Louis Rousseau. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
- *Estructuras de contención de tierras diseño y cálculo*. Jesús Ayuso Muñoz. Universitat de Còrdova.
- *25 Years of research at iese*. Diversos autores. Instituto de Estudios Superiores de la Empresa.
- *Veinticinco años de investigación en la Universidad de Salamanca (1954-1979)*. Diversos autores. "Catálogo de Tesis Doctorales". Ediciones Universidad de Salamanca.
- *V Reunión nacional de espectroscopia programa*. Diversos autores. Palma de Mallorca.
- *Resumen de tesis doctorales, curso 1982-83*. Diversos autores. Universitat Politècnica de Madrid.
- "Recursos científicos". Vol. 2 (Instrumentos. Edición provisional). Diversos autores. Ministerio de Educación y Ciencia. Dirección General de Política Científica. Comisión Asesora de Investigación Científica y Técnica.
- "Rapport d'Activité de Recherche des Laboratoires". Diversos autores. Université des Sciences et Techniques du Languedoc.
- *Plan Nacional de Investigación Científica y Técnica*. Diversos autores. Comisión Asesora de Investigación Científica y Técnica.
- *Memoria anual de investigación*. Diversos autores. Universitat de València.
- *Memoria de investigación*. Facultades de Ciencias y Medicina. Diversos autores. Universitat Autònoma de Madrid.
- *Memoria del Instituto de Catálisis y Petroquímica del C.S.I.C. año 1975*. Diversos autores. Instituto de Catálisis y Petroquímica. Consejo Superior de Investigaciones Científicas.
- *Medicina del deporte*. Primer Congreso de Medicina del Deporte de Euskadi. Diversos autores. Publicaciones del Gobierno Vasco.
- *I Lección conmemorativa*. Teófilo Hernando. Diversos autores. Universitat Autònoma de Madrid.
- *II Jornadas universitarias sobre el Jerez*. Diversos autores. Universitat de Cadis.
- *Investigación científica sobre Navarra 1952-1977*. Diversos autores. Universitat de Navarra.
- *Informe científico 1980*. Diversos autores. Universitat de Còrdova.
- *Informe sobre la situación presupuestaria de las Universidades* (Conferencia de Rectores de las Universidades del Estado). Diversos autores. Universitat Autònoma de Barcelona (dos exemplars).
- "Geo Abstracts, Sedimentology". Diversos autores. University of East Anglia. England (diversos números).
- *Grupo interuniversitario de física teórica G.I.F.T. Memoria del año 1983*. Diversos autores. Universitat Autònoma de Barcelona.
- "Gas 78. Documentación anual de Sedigás". Diversos autores. Sedigás S.A.
- "Gas 79. Documentación anual de Sedigás". Diversos autores. Sedigás S.A.
- "Documentos 83". Núms. 6, 8, 9, 10 i 12. Diversos autores. Comisión de las Comunidades Europeas.
- *Corrosión i medi ambient*. Diversos autores. Universitat Autònoma de Barcelona.
- *Ciencias experimentales (matemáticas, química y biología)*. Anuario 1980-81. Tom II. Diversos autores. Universitat de La Laguna.
- "Boletín Informativo". Diversos autores. Grupo de Cromatografía y Técnicas Afines (Real Sociedad Española de Física y Química).
- *Avances en pediatría. Basurto 83. I Jornadas de pediatría*. Diversos autores. Universitat del País Basc.
- *Apertura del curso académico 1983-1984*. Diversos autores. Universitat Politècnica de València.
- *Anales de la Universitat de Múrcia*. Vol. XXXIII, núms. 1, 2, 3, 4, curso 1974-75 (edición 1979). Vol. XLII, núms. 1, 4, curso 1983-84 (edición 1983). Vol. XXXIV, núms. 1, 2, 3, 4, curso 1975-76 (edición 1980). Vol. XXXVIII, núms. 1, 4, curso 1979-80 (edición 1982).
- *Anales (Homenaje al Prof. Dr. Antonio Soler Martínez)*. Vol. XXXIX-XL, núms. 1, 4, cursos 1980-82 (edición 1983). Diversos autores. Universitat de Múrcia.
- *Universidad, investigación y la formación de médicos*. Apertura del curso 1981-82. Fernando Reinos Suárez. Universitat Autònoma de Madrid.
- *El plomoteatrito, motivo de reflexión sobre la industria química*. Discurso inaugural del curso 1984-85. Alfonso Contreras López. Universitat d'Oviedo.
- *Centrales nucleares en el mundo*. Divrsos autores. UNESA. Departamento de Información y Comunicación Social.
- *Science, Engineering and Mathematics*. Diversos autores. Dismar XBC Publishers Holt-Saunders.
- "Afinidad. Revista de Química Teórica y Aplicada", 388, tomo XC. Asociación de Químicos del Instituto Químico de Sarriá. Diversos autores.
- *La espectrometría raman en los sólidos, 16-25 de abril de 1979; La espectrometría raman en los polímeros, 20-28 de abril de 1981*. José Antonio de Saja. Escuela de Pascua de Almuñécar (Granada). Universitat de Valladolid.

CENTRE DIPOSITARI: FACULTAT DE FILOSOFIA I LLETRES

- El drama documental alemán. Luis Acosta. Universitat de Salamanca.
- Per la llengua. Antoni M. Alcover. Universitat de Palma.
- "Baratz (datos de prensa)".
- Comercio y burguesía mercantil de Bilbao en la segunda mitad del siglo XVIII. Román Basurto Larrañaga. Universitat del País Basc.
- La situación política de los pueblos del norte de España en la época visigoda. Armando Besca Marroquín. Universitat de Deusto.
- Crónica latina de los Reyes de Castilla. Luis Charlo Brea. Universitat de Cadis.
- Indicadores operativos del fracaso escolar. C. Fernández Bennásar. Universitat de Palma de Mallorca.
- Catálogo de incunables e impresos del siglo XVI de la Biblioteca Universitaria de Murcia. Mª del Carmen Fernández-Villamil Ingunza. Universitat de Múrcia.
- Sexto Cámara, un utopista revolucionario. José Miguel Fernández Ubina. Universitat del País Basc.
- Historia del real colegio de cirugía de la armada de Cádiz. Diego Ferrer. Universitat de Cadis.
- Lucidario de la Universidad y estudio general de la ciudad de Zaragoza. Diego Fraylla. Excm.a Diputación Provincial de Saragossa.
- Galdós, demócrata y republicano (escritos y discursos 1907-1913). Victor Fuentes. Universitat de La Laguna.
- Pasado y presente. Benjamín Herrera. Universitat Lliure.
- Contribución al estudio de la lengua de "El Conde Lucanor". María del Carmen Hoyos Hoyos. Universitat de Valladolid.
- Alerta. Juan Ramón Jiménez. Universitat de Salamanca.
- Renovación didáctica: reto para una sociedad y una Universidad en crisis. (Discurso de apertura del curso 1979-80). Diego Jordano Barea. Universitat de Còrdova.
- Causalidad y conocimiento según Piaget. María Isabel Lafuente. Col.legi Universitari de Lleó.
- ¿Qué fue de los guanches?. Manuel J. Lorenzo Perera. Universitat de La Laguna.
- Amor, rumor y violencia en Extremadura (1940-1960). María Jesús Marinero Martín. Universitat d'Extremadura.
- Estudios Cervantinos. Emilio Nañez. Universitat Autònoma de Madrid.
- Repetición sexta sobre las medidas. Elio Antonio de Nebrija. Universitat de Salamanca.
- La "riqueza campesina" en la Extremadura del antiguo régimen. José L. Pereira y Miguel Rodríguez Cancho. Universitat d'Extremadura.
- No aló de nós. Xesús Rabal de Paredes - Helena Villar Janeiro. Universitat de Santiago de Compostela.
- El roschach y los vascos. Rafael Redondo Barba. Universitat del País Basc.
- Los periodos de la bibliografía literaria española. Juan Manuel Rozas. Universitat de Càceres.
- Sintaxis latina. La correlación. Eustaquio Sánchez Salor. Universitat d'Extremadura.
- En torno a la evolución del modelo de sociedad en el reino de Mallorca (siglos XIII-XVIII). Alvaro Santamaría. Institut d'Estudis Balearics.
- Arte Hispalense "Hernando de Esturmio". Juan Miguel Serrena Contreras. Excm.a Diputación de Sevilla.
- Estudio tipológico de la documentación comercial y financiera medieval: fuentes del archivo de la Corona de Aragón. Rafael Conde y Delgado de Molina. Universitat de València.
- César Vallejo. Acercamiento al hombre y al poeta. Francisco Martínez García. Col.legi Universitari de Lleó.
- Población y actividad económica en la región murciana. El sector terciario. Carmen Bel Adell y Josefa Gómez Fayren. Universitat de Múrcia.
- Fabularum tocatarum fragmenta (edición crítica). Aurora López López. Universitat de Salamanca.
- Tres secretos (a voces) de la literatura del 27. Juan Manuel Rozas. Universitat de Càceres.
- La diplomacia secreta en Flandes, 1598-1643. Miguel Angel Echevarría Bicalupe. Universitat del País Basc.
- Traza y Baza. Cuadernos hispanos de simbología. Homenaje a D. Diego Angulo. Diversos autors. Universitat Literària de València.
- "Solemne. Revista Universitaria de Escritura". Diversos autors. Universitat Autònoma de Madrid.
- "Papeles de Filosofía. Agora". Diversos autors. Universitat de Santiago de Compostela.
- León medieval. Doce estudios. Diversos autors. Col.legi Universitari de Lleó.
- Hacia una democracia cultural. Diversos autors. Ministerio de Cultura. Secretaría General Técnica.
- Homenaje al Prof. Muñoz Cortés. Vol. II. Diversos autors. Universitat de Múrcia.
- Estatus de la sociedad arqueológica lul.liana. Diversos autors.
- El grabado del libro español de los siglos XV, XVI y XVII (aportación a su estudio con los fondos de las bibliotecas de Valladolid). Diversos autors.
- "Revista de la Universitat d'Alacant". Diversos autors. Caja de Ahorros Provincial de Alicante.
- Educación especial. Curso 1982-83. Análisis de los datos nacionales. Diversos autors. Ministerio de Educación y Ciencia.
- Diritto di resistenza e nonotolenza. Diversos autors. Cooperativa Eitoriale di Critica.
- Cádiz en el siglo XIII. Actas de las Jornadas Conmemorativas del VII Centenario de la muerte de Alfonso X el Sabio. Diversos autors. Universitat de Cadis.
- Anuario 1979. Departamento de inglés. Diversos autors. Universitat Autònoma de Barcelona.
- Anales de la Universidad de Murcia. Vol. XXXVI, núms. 1, 2, curs 1977-78 (edició 1979); Vol. XXXVII, núm. 3, curs 1978-79 (edició 1980); Vol. XXXVIII, núm. 1, curs 1979-80 (edició 1981); Vol. XLI, núms. 1, 2, curs 1982-83 (edició 1983). Diversos autors. Universitat de Múrcia.
- "Alfinge. Sección de Filología". Año 1983, núm. 1. Diversos autors. Universitat de Còrdova.
- La enseñanza de los temas iberoamericanos en España: la educación superior. Diversos autors. Instituto de Cooperación Iberoamericana.
- El neerlandés. La lengua de veinte millones de neerlandeses y flamencos. Diversos autors. Fundación Flamenco-Neerlandesa.
- Ciencias humanas. Tom I, anuari 1980-81. Diversos autors. Universitat de La Laguna.
- Viaje a las Islas de Mallorca 1789. Jerónimo de Berard. Ajuntament de Palma de Mallorca.
- Psiquiatría infantil. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- La cultura traducida (Lección inaugural del curso académico 1983-84).
- Mostres de poesia jove. Diversos autors. Comissió d'activitats poètiques, amb el patrocini dels departaments de Català de la Facultat de Lletres de Ciutat (dos exemplars).
- Sociología del trabajo en Canet de Berenguer. Jesús Agustín Pellicer Valero. Escuela Universitaria de Estudios Empresariales. Universitat de València.
- XVI Congrès Internacional de Lingüística i Filologia romàniques. Diversos autors. Estudi General Tercera Circular (Lul.lià).
- Congreso nacional de estudiantes del graduado social XVIII. Diversos autors. Mutua Patronal de Accidentes de Trabajo.
- Tesis doctorales: repertorio curso 1982-1983 (leídas entre 1 Oct-82 y el 30 Set. 83 y orientadas por apellidos de autores alfabéticamente). Diversos autors. Universitat de Santiago de Compostela.
- Mostres de poesia jove. Diversos autors. Departament de Català de la Facultat de Filosofia i Lletres. Comissió d'activitats poètiques.
- La lucha del euskara. Una encuesta básica: conocimiento, uso, actitudes. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- El alumbrado público en la Comunidad Autónoma Vasca. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- El alumbrado público en la Comunidad Autónoma Vasca. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- Resúmenes de tesis doctorales 7. Diversos autors. Universitat de València.
- "Solemne. Revista Universitaria de Escritura" 4 i 5. Diversos autors. Universitat Autònoma de Madrid.
- Primeras Jornadas Fuerzas Armadas-Universidad. Diversos autors. Universitat Complutense de Madrid.
- El Crítico. Papel volante de letras y libros. Antonio Rodríguez Moñino. Universidad de Extremadura.
- Letras de hoje, estudios e debates de assuntos de lingüística, literatura e lingua portuguesa 54. Diversos autors. Pontificia de la Universitat de Rio Grande do Sol.
- "Obras 148. Revista de Construcción". Diversos autors. Caja de Pensiones "La Caixa".
- Hacerse nadie. Angel Rodríguez Sánchez. Universitat d'Extremadura.
- La prensa extremeña y las primeras elecciones autonómicas. Miguel A. Rebollo Torio. Universitat d'Extremadura.
- Ordenación del sector de matanza en la Comunidad Autónoma Vasca. Diversos autors. Departamento de la Presidencia, Viceconsejería de Administración Local del Gobierno Vasco.
- Siglo XX. Historia Universal, 2. La Europa de la paz armada: luchas sociales, religión y cultura (1905-1914). Diversos autors. Universitat Complutense de Madrid.
- Elogio de Roma. Discurso correspondiente a la solemne apertura del curso académico 1984-1985. Juan Iglesias Santos. Universitat Complutense de Madrid.
- Discurso de investidura de doctor "Honoris Causa". John H. Elliott, Felipe Ruiz Marin. Servicio de Publicaciones. Universitat Autònoma de Madrid.
- Textos hispánicos comentados. Diversos autors. Universitat de Còrdova.
- La monarquía y Burgos durante el reinado de Alfonso X. Carlos de Ayala Martínez. Universitat Autònoma de Madrid.
- La actividad de los mercaderes ingleses en Castilla (1475-1492). Betsabé Caunedo del Potro. Universitat Autònoma de Madrid.
- Aproximación al concilio nacional de Sevilla de 1478. F. Javier Villalba Ruiz de Toledo. Universitat Autònoma de Madrid.

CENTRE DIPOSITARI: FACULTAT DE DRET

- *Pressuposts Generals 1982*. Tom II. Diversos autors. Consell General Interinsular de les Illes Balears. Conselleria d'Economia i Hisenda.
- *Parlamento Vasco. Siete elecciones*. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- *Política retributiva y política universitaria*. Diversos autors. Asociación Independiente de Profesores Universitarios.
- *P.M.E. Ayudas, estímulos e instituciones especializadas en la C.E.E. Propuestas para las P.M.E. españoles*. Diversos autors. Cámara de Comercio e Industria de Madrid.
- *Ley de elecciones al Parlamento Vasco y norma de desarrollo*. Diversos autors. Servicio Electoral Departamento del Interior del Gobierno Vasco.
- *La legislación del Antiguo Régimen*. Grupo 77. Diversos autors. Universitat Autònoma de Madrid.
- *Ley de territorios históricos*. "Textos Legales" 12. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- *Ley de régimen presupuestario de Euskadi*. "Textos Legales" 11. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- *Junta general de accionistas*. Diversos autors. Banco de Santander. Discurso, resumen 1983, memoria 1983. Informe que presenta el consejero delegado.
- *Informe sobre la situación presupuestaria de las Universidades*. Conferencia de Rectores de las Universidades del Estado. Diversos autors. Universitat Autònoma de Barcelona.
- *Ilustre Colegio de Abogados del Señorío de Vizcaya*, núm. 17. Diversos autors. Diputación Foral del Señorío de Vizcaya.
- *Estadísticas de ejecución de los presupuestos de organismos autónomos*. Diversos autors. Ministerio de Economía y Hacienda. Intervención General de la Administración del Estado.
- *Ensayos penales*. "Cursos y Congresos" 4. Diversos autors. Universitat de Compostel.la.
- *Datos estadísticos año 1980*. Diversos autors. Ministerio de Trabajo y Seguridad Social. Secretaría General Técnica. Subdirección de Informática y Estadística.
- *Diálogos sobre la empresa*. Diversos autors. Universitat de Santiago de Compostel.la.
- *Cuentas provisionales de las "empresas públicas no financieras", correspondientes al ejercicio 1982 en términos de contabilidad nacional*. Diversos autors. Ministerio de Economía y Hacienda.
- *Cuentas de las empresas públicas del año 1981*. Diversos autors. Ministerio de Economía y Hacienda.
- *Criterios básicos para una nueva legislación universitaria*. Diversos autors. Asociación Independiente de Profesores Universitarios.
- "Revista del Ilustre Colegio de Abogados del Señorío de Vizcaya" 11. Diversos autors. Diputación Foral del Señorío de Vizcaya (quatre exemplars).
- *Elogio de Roma (discurso correspondiente a la solemne apertura del curso académico 1984-85*. Juan Iglesias Santos. Universitat Complutense de Madrid.
- *Organización fundamental y valoración de puestos en la administración local vasca*. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- *Ley de Servicio Vasco de salud "Osakidetza"*. "Textos Legales" 10. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- *Ley de ordenación de la actividad comercial*. "Textos Legales" 9. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- *Ley de salud escolar*. "Textos Legales" 8. Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- "Disposiciones Normativas. Boletín Oficial del país Vasco". Edición oficial. Diversos autors. Gobierno Vasco.
- *Informe Memoria 1983. Banco de Bilbao*. Diversos autors. Consejo de Administración del Banco de Bilbao a la Junta General de Accionistas.
- *Los políticos y el patrimonio nacional (Conferencia pronunciada en el Congreso de los Diputados el día 12-XII-83 y en la Fundación Marcelino Botín el 14 de febrero de 1984)*. Federico Sopera Ibañez. Banco de Santander.
- *Consideraciones en torno al agente provocador*. N° 17. Gabriel Garcías Planas. Public. en Cuadernos de Política Criminal.
- *El derecho administrativo y las relaciones entre las administraciones públicas y los ciudadanos*. Lección de apertura del curso 1984-85. Luis Martín Rebollo. Universitat d'Extremadura.
- *La empresa pública en España. Comentarios sobre un tema*. Discurso inaugural del curso 1983-84. Alvaro Cuervo García. Universitat d'Oviedo.

- *La política exterior suiza*. Daniel Frei. Fundación Suiza de Cultura Pro Helvetia.
- *Curso de derecho sindical*. Juan García Abellán. Universitat de Múrcia.
- *Prisión, enjuiciamiento y muerte del general Elio (1820-1822)*. (Discurso leído en la solemne apertura del curso 1983-84). Juan García González. Universitat de València.
- *Las instituciones políticas de Suiza*. Oswald Sigg. Fundación Suiza de Cultura Pro Helvetia.
- *Sociedades cooperativas. Plan de cuentas (adaptación del P.C.C.)*. Juan José de Soto Carniogo. Universitat d'Extremadura.
- *La política económica en retrospectiva*. J.A. Tomás Carpi. Universitat de València.
- *Dicamen sobre la constitucionalidad de la Ley Orgánica de Armonización del Proceso Autonómico (L.O.A.P.A.)*. Ricardo de Angel Yáñez. Universitat de Deusto.
- *El estatuto del artista de espectáculos públicos*. Feliciano González Pérez. Universitat d'Extremadura.
- *Informe económico 1983. Banco de Bilbao*. Diversos autors. Servicio de Estudios del Banco de Bilbao.
- *Memoria 1983. Caja de Baleares "Sa Nostra"*. Diversos autors. Caja de Baleares "Sa Nostra".
- *La economía de Madrid en 1983*. Diversos autors. Cámara de Comercio e Industria de Madrid.
- *Anuario Banesto del Mercado Español 1984*. Banco Español de Crédito. Diversos autors.
- *Estadísticas de ejecución de los presupuestos de organismos autónomos*. Cuarto trimestre 1983. Diversos autors. Ministerio de Economía y Hacienda. Intervención General de la Administración del Estado.
- *Seminario sobre la reforma del derecho de familia*. Vol. I (art. 42 a 141 del Código Civil). Diversos autors. Secretariado de Publicaciones. Universitat de Múrcia.
- "Temas Penales. Cursos y Congresos" 2. Diversos autors. Universitat de Santiago de Compostel.la.
- "Revista del Ilustre Colegio de Abogados del Señorío de Vizcaya" 16. Diversos autors. Diputación Foral del Señorío de Vizcaya.
- *Presupuestos Generales de la Comunidad Autónoma de Euskadi*. Informe económico-financiero. Diversos autors. Departamento de Economía y Hacienda.
- *Pressuposts Generals 1982*. Tom. I. Diversos autors. Consell General Interinsular de les Illes Balears. Conselleria d'Economia i Hisenda.
- *Anales de la Universidad de Múrcia*. Vol. XXXIII, núms. 1, 2, curso 1974-75 (edición 1979). Diversos autors. Universitat de Múrcia.
- *Anales de Derecho*. Núm. 5. Diversos autors. Universitat de Múrcia.

CENTRE DIPOSITARI: EMPRESARIALS

- *Agenda financiera 1983*. Diversos autors. Banco de Bilbao.
- *Formación Profesional. Análisis de los datos nacionales*. Curso 1982-83. Diversos autors. Ministerio de Educación y Ciencia. Gabinete de Estudios Estadísticos.
- *Guía 1980-87*. Diversos autors. Facultad de Ciencias Económicas y Empresariales. Universitat de Málaga.
- *Informe sobre la situación presupuestaria de las Universidades*. Diversos autors. Conferencia de Rectores de las Universidades.
- *Ministerio de Transportes, Turismo y Comunicación*. Diversos autors. Instituto de Estudios de Transportes y Comunicaciones. Memoria 1981.
- *Renta Nacional de España y su distribución provincial*. Diversos autors. Banco de Bilbao.
- *Universidad, región, crisis económica*. (Lección inaugural del curso 1982-83 de la Universidad de Valladolid). Julio García Villalón. Universitat de Valladolid.
- *Departamento de Inglés*. Anuario 1979. Diversos autors. Universitat Autònoma de Barcelona.
- *Ciencia e ideología*. (Texto de la lección inaugural. Curso 1984-85). Antonio Aznar Grasa. Universitat de Saragossa.

TAPIA FERNANDEZ, Isabel, *Las condenas no pecuniarias (ejecución de sentencias de dar, hacer y no hacer)*, Palma de Mallorca, 1984, en "Colección Ensayos de la Facultad de Derecho", págs. 239.

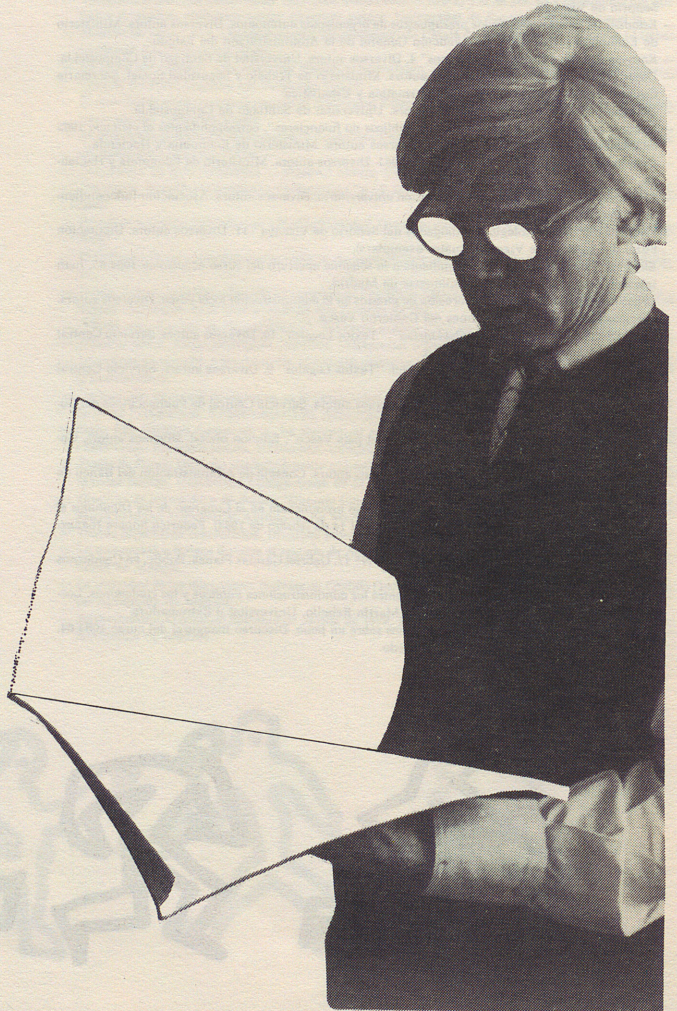
En este libro, I. Tapia Fernández aborda el análisis jurídico del proceso de ejecución de una sentencia firme que condena a un dar, hacer o no hacer.

La primera dificultad que se destaca, y que viene puesta de relieve en el propio título de la obra "*las condenas no pecuniarias*" es, precisamente, la diferencia nítida entre la llamada "ejecución genérica" y la "ejecución en forma específica". Para ello la autora realiza el análisis prestando atención a la teoría general de las obligaciones, con varias subdivisiones de éstas según el objeto de la prestación, para desembocar, ya en el terreno procesal, en una conclusión del todo lógica: la distinción entre deudas dinerarias y no dinerarias como criterio delimitador entre la ejecución específica y la ejecución genérica (véase, para todo ello, las págs. 33 y ss.).

En el capítulo segundo de la obra la autora dedica su atención a buscar una definición de "ejecución forzosa específica", o por lo menor ahondar en su naturaleza jurídica, y lo hace desde dos aspectos complementarios: a) evolución histórica de la institución; b) estudio de las concepciones doctrinales modernas, con aportación de la suya propia. Y, en este contexto, cabe resaltar la importante exposición y crítica de la teoría de Satta acerca de la ejecución en forma específica, y la claridad de ideas que se recogen en la aportación propia que a dicha materia hace la autora. Quizás, con mucho, sea el capítulo más teórico, pero, como se observa, más que una dificultad para el lector sea una necesidad; la comprensión de dicho capítulo permite entender la obra en sus justos términos.

Con el capítulo tercero se inicia lo que podríamos denominar la segunda parte de la obra, y que la autora dedica al estudio del Ordenamiento jurídico español. Se recogen tres apartados (secciones se denominan en la obra): a) estudio de la Ley de enjuiciamiento civil; b) estudio de las leyes especiales que contienen normas reguladoras de algún tipo de ejecución en forma específica; y c) por último, el estudio de la restitución de daños y perjuicios cuando deviene imposible la ejecución de la condena a un dar, hacer o no hacer.

Aborda el primero de estos apartados con una breve reseña histórica, donde muestra el panorama jurídico que, en las legislaciones precedentes a la actual, existía acerca de la institución de la ejecución en forma específica, pasando después a estudiar la regulación concreta que hace la actual Ley de enjuiciamiento civil; ello supone el estudio de los art. 923 y ss. Lec. y observar, por separado, los cuatro tipos de ejecuciones que se regulan: de hacer, de no hacer, de entregar cosa cierta y de entregar cosa determinada por el género. En la segunda de las secciones se estudian dos tipos de sanciones: a) la condena a la emisión de una determinada declaración de voluntad (cuestión que se suscita y regula con la Ley de arbitraje de 1953); b) la ejecución específica regulada en el art. 41 de la Ley Hipotecaria. En la tercera de las secciones estudia la autora el sistema actual de la Ley de reducir con excesiva precipitación a una simple indemnización de daños y perjuicios (es decir, entrega de cantidad de dinero) aquellas condenas específicas que devienen imposibles; la crítica a este sistema no se hace esperar, y para ello la autora realiza un breve estudio de esta materia en el derecho comparado, llegando a una conclusión coherente: el patrimonio del deudor no debe ser el único medio de resarcimiento al acreedor (como de modo generalizado reza el art. 1911 Cc), sino, por el contrario, el Ordenamiento jurídico debe arbitrar los medios necesarios para que el acreedor de un determinado bien reconocido en sentencia firme reciba a través del proceso de ejecución precisamente ese bien; y sólo cuando esto no sea verdaderamente posible, el patrimonio del deudor responderá de su incumplimiento.

URBINA TORTELLA, Sebastián, *Ética y Política en Luis Jiménez de Asúa*, Col. "Ensayos", Facultad de Derecho, Palma de Mallorca 1984.

Fer una obra sobre el pensament de Jiménez de Asúa, en aquests moments, és una tasca que es veu dificultada per la manca total d'estudis exegètics sobre aquest gran pensador i enorme jurista. Exposar i explicar el pensament científic d'un autor determinat necessita una prèvia i gradual acumulació de treballs. Per això, com que l'obra que presentam és la primera que es fa en aquest sentit, el seu autor es proposa, com a punt de partida per avançar en un futur, de sistematitzar i analitzar els temes que Jiménez de Asúa abordà, però no des d'una perspectiva jurídicopenal, sinó des d'aquella que correspon a la Filosofia del Dret.

Veritablement, si en el camp del Dret Penal Jiménez de Asúa transformà la visió dels juristes espanyols, el cert és que en altres molts terrenys de la ideologia de l'època el pensament de Jiménez de Asúa fou decisiu. El seu interès per la ciència, per temes sociològics, psicològics, econòmics, etc., fa que el seu pensament sobrepassi els esquemes estrictes de la dogmàtica jurídica. En aquest sentit, el professor Urbina ofereix un esforç de sistematització ordenada d'aquells temes no penals pels quals Jiménez de Asúa mostrà especial interès, intentant descobrir les justificacions teòriques que serviren de base a la presa de possessió de l'"il·lustre desconegut" en aquells camps aliens al Dret Penal.

En aquest aspecte, temes com l'arbitrarietat judicial, la inseguretat jurídica, la corecció civil del delinqüent, l'equiparació entre els sistemes penitenciari i l'hospitalari, entre el delinqüent i el malalt, la delinqüència política, la salut física i mental dels matrimonis per conservar la raça, etc., entre altres qüestions, s'analitzen al Capítol I de l'obra (Política judicial i seguretat pública).

El Capítol II va dedicat al plantejament ideològic de Jiménez de Asúa sobre la funció del polític i del científic, i s'hi tracta del problema del poder, la llibertat, la posició del ciutadà davant un entorn opressor de les llibertats polítiques. Així, s'hi analitzen temes tan actuals com l'educació sexual, l'avortament, l'homosexualitat, l'eugenèsia, la censura, la religió, l'exèrcit..., i s'hi posa de manifest el seu avançat pensament respecte a l'època poc permissiva en la qual li tocà de viure.

A continuació (Capítol III), l'obra mostra l'activitat político-jurídica de Jiménez de Asúa durant la Segona República; la seva idea generosa sobre el regionalisme "sin perjuicio de una España fuerte y armónica"; el seu criteri polític davant la Constitució republicana i els seus problemes principals; la seva opinió sobre la reforma militar i la qüestió religiosa, amb un poder real, material i espiritual que posava en serioses dificultats la República.

L'aspiració de Jiménez de Asúa per la llibertat i dignitat per a tots els homes li fa rebutjar la repressió com a sistema ineficax i indigne de lluita contra el delictes; en canvi, la resocialització del delinqüent el mena a propugnar un sistema de mesures de seguretat en lloc d'un sistema de penes. En aquest aspecte, el Capítol IV aborda el tema de la llibertat i la seguretat jurídica, la dignitat de l'home, l'educació i superació de la societat de classes, com a profilaxi de la delinqüència.

Després d'un interessant examen dels règims polítics que utilitzen el poder de l'Estat per negar les llibertats ciutadanes i una exposició de la idea d'una democràcia "sense adjectius", així com de les constants que han de presidir una societat democràtica (la llibertat, la igualtat i la seguretat jurídica) i de posar de manifest la seva repugnància per la pena de mort, conclou el Capítol V amb una dura crítica del famós Judici de Nuremberg i amb una advertència a les nacions vencedores que no saberen valorar per què serveix un Codi Penal ni fer res positiu per avançar cap a un Dret Penal democràtic.

Finalment, al darrer capítol de l'obra, es deixa veure la constant preocupació de J. de Asúa per la Universitat espanyola, la Universitat que coneix i la Universitat que voldria per a Espanya. El prestigi del gran mestre, científic i investigador enorme, traspasa els límits nacionals per convertir-lo en una figura il·lustre, no representativa del professor mitjà universitari, sinó exemple constant d'imitació per part dels qui estam immersos en aquesta tasca.

Com es pot veure, presentam un llibre interessant, de lectura fàcil i gran actualitat. El seu autor ha sabut extreure els aspectes —no jurídicopenals— de la ingent obra de Luis Jiménez de Asúa.

Isabel Tàpia Fernández,
professora de la Facultat de Dret
de la UPM.

Proceedings FISAL-83. Publicacions de la Universitat de Palma de Mallorca, 1984.

L'interès internacional per la recerca científica en nous tipus de lògiques que ajudin a avançar en la modelització del llenguatge natural i dels processos cognitius queda reflectit en aquest volum, on es recull una gran part de les conferències i comunicacions presentades en la primera edició del Fall International Seminar on Applied Logic, que tingué lloc el mes de setembre del 1983 a Porto Colom.

Els autors provenen de diferents països i de diferents camps de coneixements (Lògica, Informàtica, Filosofia, Matemàtica, etc...), però el seu treball presenta un interès comú: l'estudi de problemes lligats a la lògica i la seva aplicació a la Intel·ligència Artificial i a les Ciències Cognitives. Els treballs presentats abasten tant aspectes teòrics com aplicats.

L'estudi de les classes obtingudes en fer classificacions d'objectes que no necessàriament satisfacin el principi de no-contradició i la llei del tercer exclòs va ésser un dels problemes de què es va tractar. Així, V. Costes i J. Aguilar, a l'article "Analyse sémantique de données et selection d'information", presenten una caracterització lingüística de les classes obtingudes per un mètode d'anàlisi multidimensional fent servir un "sistema lingüístic d'intensitats". Cal destacar el mètode de selecció de components basat en el concepte d'entropia i la utilització, entre altres, de l'entropia logarítmica de De Luca-Termini. En aquesta línia, cal destacar el treball de L. Valverde, "On Classifications obtained through Indistinguishability operators", en el qual, un cop analitzades les connexions entre els operadors de F-indistingibilitat i un tipus de pseudomètriques generalitzades en el (0,1), s'aplica a estudiar les particions difuses associades a aquests operadors i es dóna un mètode per construir aquest tipus de particions a partir d'una família arbitrària de conjunts difusos, i també el treball de R. López de Màntaras i L. Valverde "Cluster Validity through Indistinguishability relations", en què apliquen els resultats del treball anterior a tractar d'alguns dels problemes apareguts en *fuzzy clustering*, concretament es dóna una mesura de la validesa del clustering basada en el concepte de recobriment difús.

Alguns resultats sobre grafs difusos i les seves aplicacions a la investigació operativa es tracten a l'article "Algunas cuestiones sobre grafs difusos y sus aplicaciones", de M. A. Vila. Per la seva banda, B. W. Pilsworth i J. F. Baldwin, a "New developments in FRIL", fan una descripció del llenguatge FRIL, semblant al PROLOG però que es destaca per la seva capacitat per tractar de la incertesa, i l'objectiu del treball de L. Fariñas i E. Orłowska, "DAL- a logic for data analysis", és definir una lògica que permeti analitzar dades.

F. Azorín, a "Diversity and Uncertainty", defineix els conceptes de "diversitat" i "incertesa" i analitza com estan interrelacionats. Dóna diverses mesures i components de la diversitat, i n'analitza principalment la talla, la forma, la importància i els canvis al llarg del temps.

E. Trillas publica el treball "Some comments on Menger's 'Logic of wishes and commands'", on suggereix revisar les idees de Menger, els operadors "desig" i "ordre", restringint el domini a àlgebres de Boole. Analitza també el comportament d'aquests operadors respecte a les regles de deducció i en comenta les possibles paradoxes.

Unes de les eines matemàtiques més utilitzades en tots aquests treballs són les equacions funcionals. C. Alsina, a l'article "A primer of t-norms", fa una excel·lent presentació d'alguns dels principals resultats obtinguts en l'estudi de les t-normes. G. Mayor, a "On a class of operators for fuzzy sets", fa una caracterització de les operacions d'intersecció puntual funcionalment expressables, i F. Esteva, "De Morgan algebras: representation problems", dóna una visió general del problema de la representació de les àlgebres de De Morgan i proposa alguns mètodes algebraics per resoldre'l. N. Piera, a "Morphisms and Synonyms", caracteritza els isomorfismes entre reticles regulars de difusos i també, considerant com a negació la usual de Zadeh, els isomorfismes entre àlgebres regulars de De Morgan, i analitza quins d'entre aquests isomorfismes poden servir per a la modelització de la sinonímia.

Aplicacions de la teoria dels conjunts difusos a la teoria de la decisió i a la programació lineal es tracten respectivament als articles "Problemas de decisión y contraste de hipótesis en ambiente difuso" i "Aplicaciones del enfoque paramétrico en la programación lineal difusa". En el primer, M. Delgado fa referència al test d'hipòtesis difús apuntant diverses maneres de tractar el problema, i desenrotlla amb detall la resolució del problema del contrast difús mitjançant una família de contrastes clàssics fent servir mètodes bayesians. En el segon, J. L. Verdegay tracta del problema de la programació lineal difusa amb un enfocament paramètric i ho aplica a la resolució del problema de la programació lineal multiobjectiu.

La qualitat dels estudis presentats i l'actualitat dels temes que s'hi plantegen donen a la publicació un gran interès per a tota la gent que treballa en aquest camp, per la qual cosa cal felicitar la Universitat de Palma i els organitzadors del FISAL pels magnífics resultats obtinguts, així com el servei de Publicacions de la Universitat de Palma per l'excel·lent presentació d'aquests actes.

Teresa Riera.
Dept. de Mètodes Matemàtics en la Informàtica.
Universitat Politècnica de Catalunya.

CASCANUECES

Del 16 al 19 de novembre la companyia Ballet Clàssic del Mediterrani va posar en escena l'obra de Txaikovski *Cascanueces*. La nostra intenció no és fer una crítica exhaustiva d'aquesta manifestació artística perquè no és la nostra especialitat ni ho considerem tampoc escaient.

Direm que són poques, gairebé nul·les, les ocasions en què podem veure aquí, a les illes, representacions de ballet, i manco encara realitzades per una companyia autòctona. No creim que això sigui un eximent de responsabilitats i que, ni de bon tros, permeti posar en escena qualsevol cosa; volem dir, simplement, que no es pot exigir gaire més que dignitat. Des de la nostra posició, creim que aquesta escenificació de la companyia Ballet Clàssic del Mediterrani supera de sobres aquesta exigència. Tot, actors (aficionats la majoria), vestuari, disseny, direcció, va merèixer la nostra aprovació, tenint en compte que els nostres foren ulls no de crític, i ni de bon tros d'especialitzat, sinó de persona preocupada i interessada per tota manifestació cultural i artística.

Però sí que tenim una condemna per fer, perquè desgraciadament va haver-hi una cosa que no va estar a to i fou una llàstima: el públic, és a dir, determinada gent d'enmig del públic. Creim que la millor manera que familiars, amics i "fons" en general dels actors tenen per ajudar a la representació és contribuir a donar-li dignitat i altura. Les mamballetes reiterades, fruit solament de la força de la sang o l'amistat, pel simple fet de l'aparició en escena dels ballarins o per qualche moviment sense importància, no feren altra cosa que donar a la representació un to xavacà que no ajudà gens els actors ni la representació en general.

Bé l'obra en conjunt, i ens en congratulam de manera especial pels nostres companys universitaris que hi prenen part. Malament el comportament de certa gent, fora de to.

Sebastià Roig

- Cada vegada més, tenc capacitat per creure el que no vull creure. Necessit un "cable". Absteniu-vos Catis, Carmes, cambres, casades i Jaumes. No tenc tlf. Bar Filosofia i Lletres.
- Tenc els cabells blaus i vull connectar amb nines que tinguin els peus i/o pits totalment moderns. Tlf. 236096. Capvespres i matinades indistintament.
- Compartiria hotel amb estudiants del Mediterrani que investiguin sobre l'estat actual de la teva vida. Cridau a l'H. Tu Vida Es más que Feliz a totes hores.

- Salvatge demana una subvenció al Departament de Pedagogia. Passatge i manutenció per al III Encontre de Pedagogia i Ciències Socials de Tahití. Telefonau a Lupe.

- Pageda murmura cultura popular. Telefonau de 3 a 5 del matí. Contestaré tota mena de qüestionaris.
- Universitària rotunda vol escandalitzar. Rendez-vous a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres.
- Prostituta desenfada demana asil universitari. Serviria qualsevol departament. Contactau-hi més enllà del carrer del Sindicat.

- Universitaris organitzen viatges de plaer a l'Alguer. Imprescindible bona presència i bilingüisme sense diglòs-
- Feim conferències (20.000 Ptes.) sobre la influència de Rita Pavone en les corals universitàries.

- Compraria unges postisses d'importació. Preferència per les austríaques i les txeques.
- Agrairia informació detallada sobre l'organització de combats de boxa d'universitàries per a una tesi doctoral.

- Compraria les Obres completes de Janvier Filipines, Ed. Bruixes Cansades.
- Canviaria pells de serp caríssimes per un informe de secretària de la Facultat de Lletres.

- Som un aficionat als video-clips. M'han robat set vegades el thriller de Michael Jacksons. Estic desesperat. Me tiraré al tren d'Inca. Tlf. 29 86 94.
- Pensa que l'atur universitari es pot resoldre i tenc un amic que és metge. Si tens idees, enregistra-les en vídeo, sistema V-màtic, i envia-les a plaça Trinidad y Tobago, núm. 7, sobreàtic.

- He reunit doblers per comprar-me (el darrer llibre) un carrer, però no gos. Aconsella'm Tlf. 92 54 03.
- Tenc 27 anys i som més "guapo" que la "mujer 10". Si ets prou curiosa me vendràs a veure. Faig feina a un Departament de la Fac. de F. i Lletres. Re/cerca.

- Hi ha professors de la Universitat de Palma que són coneguts sobretot pel seu nom científico-artístic: Na Mari Trini, Sa Pagesa, El Calvo Impotente, En Poppers, La Mano Negra. M'agradaria saber qui són. Cridau al Tlf. 28 73 43.

- Em vull desprendre del llibre Cómo aprender a comentar textos, de N'Umberto Eco. El vols prendre? Tlf. 09 54 - 56 - 57 - 58 - 59 o 35 52 07.

- Voldria aconseguir un gual permanent al Campus de la meua facultat. On puc demanar informació? Tlf. 27 77 52. Marga d'es Panda.
- Necessit documentar-me sobre "Poesia futurista" per fer un treball relacionat amb el cultiu de les taronges. Rosa Mari (3r. Biològiques).

- Tenc un professor que diu "El agua no tiene sabor". Tu què en penses? Tlf. 21 76 76. Demana per Xisca.
- Voldria saber què és una "beca". T'assegur que me podries ajudar molt. Tlf. 24 24 2E. Demanau per Lina.

- Som jove, alegre, alta, ben posada, i sobretot valenta. M'agrada llegir Boris Vian i anar de compres. M'acompanyes? Tlf. 12 34 99.

- Som un grup de gent que volem fer desaparèixer la Tuna Universitària. Necessitam persones enteses en explosius. Posau-vos en contacte amb nosaltres. Ens deim G.R.A.T.U. (Grup Rabiós Anti-Tuna Universitària).

- Tenc una amiga que vol estudiar Dret. Jo crec que està molt loca. Vosaltres, què trobau? Tlf. 22 54 79. Demanau per Paquita.
- Vull canviar una enciclopèdia de Geografia Humana i un parell d'esquis per una caixa de ritmes. És la darrera il·lusió que me queda. Tlf. 15 15 16.

- Som un jove molt inquiet i m'agradaria saber-ho tot i saber-ho fer tot. He de fer dos treballs aquest curs i no tenc temps. Me pots ajudar? Tlf. 22 43 57. Ah!, estudiï Filosofia Pura.

- Tenim proves que el grup conegut per Buscas Algo Diferente? està involucrat en el "caso Flick". Necessitam firmes. Els delegats de cada curs tenen fulls per recollir-les.

- Compraria Te deseo ahora (Trillas, 1933) i J. Dean. Aproximación psicológica a la informática (Herder, 1984), llibres obligatoris d'una assignatura de 4rt. de Medicina. Tlf. 23 28 188 (Barcelona).

- Compraria els números 1, 2 i 6-7 de la revista "Cuadernos de Pedagogía". Els pagaria bé. Demanau per Ramon Bassa - Departament de Pedagogia, Escola de Magisteri. Telefonau matins al 29 91 80 o 20 15 51.

- Som cinc al·lotes que estudiam Filologia Catalana i voldríem conèixer cinc joves als quals agradi mirar la televisió, fer els tests de la revista "Dunya" i anar d'excursió amb cotxe per les zones turístiques de la nostra illa. Tlf. 37 44 65.

OPORTUNITATS

ELS JOVES VISTS PELS JOVES

El Ministeri de Cultura ha convocat un concurs fotogràfic per a joves (de 16 a 30 anys) sobre el mode de vida, les aspiracions, les activitats, els problemes, etc., dels joves.

Les fotografies poden ésser en blanc i negre o color de mida 18 x 24, 20 x 25, 30 x 40 o 40 x 50 cm., muntades sobre cartolina. Al dors s'hi posarà el nom i adreça de l'autor amb un sobre que contingui una fotocòpia del carnet d'identitat. També al dors, s'hi ha de posar una explicació del tema de la fotografia. Cada participant pot enviar un màxim de cinc fotos.

Els treballs s'han d'enviar al director de l'Institut de la Juventud y Promoción Comunitaria. C/. José Ortega y Gasset, 71. 28006 Madrid.

El termini de lliurament acaba el 10 de desembre de 1984 i el jurat atorgarà els premis dia 21 de desembre.

Aquests premis són: 1r., 200.000 Ptes. en metàl·lic i viatge als EUA per a dues persones; 2n., 150.000 ptes. i viatge a Venècia per a dues persones; 3r., 100.000 Ptes. i viatge a París per a dues persones. El jurat podrà concedir fins a seixanta accèssits de 5.000 Ptes. cada un.

INTERCANVI DE CORRESPONDÈNCIA

Hem rebut una carta sol·licitant intercanvi de correspondència per poder conèixer millor Mallorca. La persona que ens escriu hi està molt interessada ja que pensa visitar-nos l'any que ve, i especialment demana informació sobre Fra Juníper Serra.

La seva adreça és: Maria L. Portello
914 Winchester Avenue
Alhambra
California 91803
U.S.A.

BEQUES DE LA CAIXA

La Caixa de Pensions "La Caixa" convoca quinze beques per a ampliació d'estudis a l'estranger, destinades a llicenciats de les Universitats catalanes i balear, per al curs 1985-1986.

A l'entitat, o bé a la secció d'alumnes de la Universitat, vos poden donar la informació completa d'aquesta convocatòria que compta amb una dotació de vuit mil dòlars USA. El termini de sol·licitud acaba el 17 de maig de 1985 i la beca pot ésser per anar a qualsevol Universitat del món.

AVANTATGES PER ALS VIATGERS

L'Oficina Nacional de Turismo e Intercambio de Jóvenes y Estudiantes (TIJE) de l'Institut de la Juventud fa una oferta important per a tots aquells estudiants —de tots els nivells— i professors que vulguin viatjar, amb tren o bé amb avió, a països estrangers.

L'únic requisit que se necessita és proveir-se del carnet d'estudiant International Student Travel Conference (ISTC), que se pot aconseguir al TIJE, l'adreça del qual a Palma és: Venerable J. Antich, 5. Tf. 21 17 85.

BUTLLETÍ INFORMATIU
DE LA UNIVERSITAT DE
PALMA DE MALLORCA
EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA

Director: Antoni Bennàssar Roig

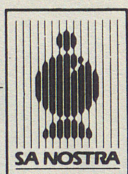
Coordinació: Biel Mesquida Amengual

Consell de Redacció:

Isabel Tàpia Fernández, Dret
Josep Clar Barceló, Dret
Maria Barceló Crespí, Filosofia i Lletres
Ramon Bassa Martí, Magisteri
Rubén Rial Planas, Ciències
Innocent de Marchi Marín, Ciències
M. Carme Fernández Bennàssar, ICE
Tomàs Colom Pol, PAS

Editor: Servei de Publicacions

Redacció: Gabinet de Mitjans de Comunicació
C/. Miquel dels Sants Oliver, 2
Palma
Tl. 29 52 00

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

El Butlletí Informatiu de la Universitat de Palma de Mallorca no participa necessàriament de les idees i opinions expressades en els seus articles.

IMATGES: Joan Miquel, Jaume Pro-Hens,
Duchamp, Irving Penn, J.S.A.,
Rafel Joan, Andreu Terrades,
Jaume Falconer.

MAQUETACIÓ: Rafel Joan,
Jaume Falconer.

COMPOSICIÓ: Impresrapit.

IMPRESSIÓ: Jorvich, S.L.

D.L. P.M. 317/84

